

102

Second Class Postage Paid at Berwyn, Illinois

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen 1891

USPS 002670 • VOL. CII

STŘEDA 10. LISTOPADU 1993 - ČÍSLO 68 - WEDNESDAY NOVEMBER 10, 1993

65c

Severoamerická úmluva o volném trhu - NAFTA - by byla katastrofální...

Boj o pracovní místa

*Kongresman Bill Lipinski
Listopad 1993*

Ekonomové na obou stranách debaty o úmluvě NAFTA souhlasí v jedné věci — když Kongres schválí tuto úmluvu, americká místa ve výrobě půjdou do Mexika.

A fakt je, že podle Manufacturing Policy Project, stát Illinois by byl postižen hůře než všechny státy kromě čtyř jiných států. Předpovídají, že stát Illinois by ztratil 306,000 výrobních míst.

Je důležité připomenout, že od roku 1979 ztratily Spojené státy téměř tři miliony výrobních míst — mnoho z nich šlo do Mexika.

Právě teď, kousek na jih od hranice, najdete přes 1,600 amerických továren, zaměstnávajících mexické dělníky.

Proč se tyto americké závody tam přestěhovaly? Průměrný pří-

jem na osobu v Mexiku je pouze \$2,490 za rok. Také jsou tam nízké normy pro bezpečnost a okolí.

NAFTA usnadní více americkým podnikům překročit hranice.

Bílý dům potvrzuje, že "někteří" Američané ztratí zaměstnání, avšak slíbují více peněz na výcvik pro jinou práci. Nezáleží na tom, kolik peněz vydáme, nepodařilo se nám přes nejlepší úsilí najít způsob, jak přiměřeně "přetrénovat" těžce pracující občany střední třídy.

Podle American Society for Training and Development, 40 procent lidí, kteří každý rok ztrácejí práci, nenajde nové zaměstnání alespoň 12 měsíců. Ti, kteří práci najdou, dostanou menší platy; dřívější dělníci ve výrobě shledají, že dostanou o

20% menší platy, a dřívější pracovníci při výrobě aut a v ocelovém průmyslu vydělají o 30% méně. Kromě nižších platů jsou tato nová zaměstnání spojena s daleko nižšími požitky.

Ztráta zaměstnání a pak nižší výdělek v době, kdy jsou splatné účty střední třídy při koupi domu nebo posílání dětí do koleje — je zničující.

Ti, kteří jsou pro úmluvu NAFTA argumentují, že celkově bude vytvořeno víc pracovních míst pro Američany, než bude ztraceno. I kdyby to bylo pravda, což je velmi pochybné, tato část Ameriky bude mít ztráty. Nově vytvořená zaměstnání budou prav-

Pokračování na str. 8

Zákon je schválen, otázkou je jaké bude jeho provádění

M. Schulz, Jr. — RFE

Po schválení zákona o protiprávnosti komunistického režimu a odporu proti němu přišlo, co přijít muselo. S osobitou logikou, kterou v souvislosti s nedávnou minulostí pravidelně používají především komunističtí mluvčí, je zákon z tohoto křídla politické scény napadán tím věru nejabsurdnějším způsobem — totiž jako porušení Základní listiny lidských práv a svobod, ústavního dokumentu, který po listopadu 89 přiřadil tehdejší Československo k civilizovaným zemím, kam předtím — za vlády jejich strany nepatřilo.

Přitom každý z poněkud pečlivějších čtenářů zákona jistě snadno pochopí, že tento dokument nevybízí k zavěšení libovolného člena komunistické strany na nejbližší lucernu — což jsou naopak představy blízké právě totálně zkaženému způsobu přemýšlení totalitních vyžírků — nýbrž, že podstata zákona je vyjádřena paragrafem 2 — 4, kde se režim, založený na komunistické ideologii označuje za zločinný, nelegitimní a zavrženíhodný. A naopak odpor proti němu za legitimní, spravedlivý, morálně oprávněný a hodný úcty. Každý, kdo byl komunistickým režimem nespravedlivě postižen a perzekvován si zaslouží

pokračování na str. 5

STUDOVÁNÍ BIBLE BY MĚLO BÝT ZNOVU ZAVEDENO DO VEŘEJNÝCH ŠKOL

*Robert A. Peterson
Human Events, 18. září 1993*

Tento podzim, když miliony amerických dětí se vrací do základních a vyšších škol, vítají je týmy psychologů, povinné kurzy sexu, a přednášky o objasnění hodnot. Nebudou šetřeny žádné výlohy k zajištění, že Johnny dostane "politicky správné" vzdělání. Ale jedna věc, kterou americké děti nedostanou, je jakákoli instrukce z knihy, která utvářela charakter víc než kterákoli jiná — z Bible. Člověk nemusí být kazatelem "ohně a síry", aby prostě potvrdil, že Bible hrála stěžejní roli v dějinách lidstva, a že jen z toho důvodu by měla být zahrnuta do jakéhokoli dobrého studijního plánu. Nemám žádnou zvláštní úctu k dílu Karla Marxe, a přece požadují od svých studentů, aby četli jeho spisy a debatovali o jeho myšlenkách.

Pokračování na str. 4

Kdyby bylo po mém...

Jan Černý

Kdyby bylo po mém, přestěhoval bych naši zmenšenou republiku někam jinam, aby nesousedila s Německem. Anebo ještě lépe: Přemístil bych Německo z našeho sousedství. Ale nejsem si jistý, jestli by mě pak naši vlastenci neukamenovali, když bychom za nového souseda dostali někoho ještě "němečtějšího".

Přestěhování je bohužel fantazie, jež je možná v příjemném snu, aby pak o to černější bylo probuzení do skutečnosti. Naše probuzení by však vůbec nemuselo být černé, kdybychom se reálně věnovali otázce "co teď a co potom". Tato otázka je aktuální zvláště v dnešním proudění až "stěhování národů", což skoro vypadá na akci, při níž prý máme (my!!) být zdrženliví, abychom neporušili "mír mezi rasami".

O to víc vystupuje do popředí otázka našeho řazení. S Německem sousedíme a budeme sousedit. Proto snad je vhodné hledat pro další souběžnou cestu v prostoru a čase nějakou logickou, schůdnou a vzájemně výhodnou mezilidskou i mezistátní strategii, když ne přímo formu přátelství. To dnes asi není reálné, a kdo by se o to v ČR i SNR pokusil, nemohl by se ve své zemi stát nejen úspěšným politikem, ale ani... prostě ničím "veřejným", leda snad patníkem, u něhož by se vyřádili tamní vlastenci.

S touto "sousedsky nesousedskou" problematikou určitě nepohnout

pokračování na str. 5

Rusko-japonské vzťahy

Jana Šimkovičová — RFE

Po dva razy odloženej návštěve Japonska přiletel ruský prezident Boris Jel'cin do Tokia — demonstrujúc tak pred celým svetom, že situácia v Moskve a v Rusku sa po potlačení vzbury v tábore konzervatívcov stabilizovala.

Nad vzťahmi medzi Ruskom a Japonskom, ktoré od konca II. svetovej vojny neuzavreli žiadnu formálnu mierovú zmluvu, visí tiež nevyriešenej otázky štatutu — z ruského pohľadu štyroch "južných Kurilských ostrovov, a z japonského pohľadu tzv. "severného územia". Boris Jel'cin, známy pre svoj nie práve najvybrúsenejší diplomatický jazyk, začal svoju návštevu, pre obe krajiny dôležitú, tak trochu neopatrne: pred odletom na moskovskom letisku pred reportérmi vyslovil nádej, že japonskí hostitelia neprednesú počas jeho návštevy otázku územného sporu a "oprotne tak nezastavia vývoj v ekonomickej spolupráci". Krátko po príchode na tokijské letisko "Haneda" ruský prezident projevil väčšiu diplomaciu, keď vyhlásil "sme na správnej strategickej ceste rusko-japonskej kooperácie, ktorá mohla byť, žiaľ, za posledné roky aj lepšia".

Pokračování na str. 3

■ Slovensko

Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě poslala na Slovensko zvláštní komisi přešetřit zprávy o údajném omezování práv maďarské menšiny.

Vedoucím komise je Holanďan Rob Zaagman, zástupce komisaře evropské bezpečnostní konference pro otázky menšin Maxe van der Stoela. Zaagman řekl novinářům, že Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě je znepokojena kontroverzním zákazem dvojazyčných směrůvek a názvů vesnic v částech Slovenska, obývaných maďarskou menšinou. Zákaz byl vydán loni v listopadu, později odvolán, ale letos v červenci opět obnoven. Komise také přešetří stížnosti na restriktce ve vyučování maďarštině a na plány pozměnit hranice okresů k neprospěchu Maďarů. Členové komise budou hovořit se zástupci všech stran a předloží evropské konferenci závěrečnou zprávu, která bude vyrovnána a nepředpojatá, řekl Zaagman. Zpráva bude poslána také vládám Slovenska a Maďarska, aby se k ní mohly vyjádřit.

Na Slovensku žije 566 tisíc Maďarů, asi 11 procent celkového obyvatelstva. Někteří zástupci této menšiny si stěžují, že vláda ministerského předsedy Vladimíra Mečiara chce omezit její kulturní práva a asimilovat ji. Komise přicestovala na Slovensko a zdrží se tam asi týden. Sejde se s vládními úředníky včetně ministra dopravy Romana Hofbauera, který vydal zákaz maďarských směrůvek a názvů vesnic. Členové komise budou hovořit také s úředníky ministerstev, zúčastněných na navrhovaných změnách okresních hranic. S úředníky ministerstva zahraničních

věcí v Bratislavě budou diskutovat o postavení slovenské menšiny v Maďarsku.

Tým Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě se sejde také se zástupci všech čtyř maďarských politických stran na Slovensku a s reprezentanty maďarských kulturních sdružení. Kromě Bratislavy navštíví komise čtyři města s početnou maďarskou menšinou — Dunajskou Stredou, Galantu, Nitru a Komárno. Potom odcestuje komise do Maďarska, kde se zdrží asi týden a absolvuje podobný program jako na Slovensku.

■ JERUSALÉM, Israel

V neděli byl zraněn význačný rabin, a jeho řidič auta byl zabit při útoku arabských vrahů.

Rabín Haim Druckman, 60, bý-

valý člen izraelského Knesetu a zakládající člen osazeneckého hnutí, jel blízko města Hebronu v okupovaném West Bank, když jeho auto předjel jiný vůz. Palestinci v tomto autě začali střílet z automatických pušek a prostřelili auto rabína tucty kulek. Řidič byl okamžitě zabit, Druckman utrpěl rány na krku a na rameni.

Dvě palestinské skupiny — Hams a Demokratická fronta pro osvobození Palestiny — přiznaly zodpovědnost za útok. Když se rozšířila zpráva o nedělním útoku, osadníci Hebronu a Gazy vyšli do ulic, kamenovali arabská auta a napadali domy a obchody.

Palestinci hlásili, že čtyři arabští osadníci Hebronu byli odvezeni do nemocnice.

V odvetu házeli Palestinci zápalné bomby na izraelská auta v oblasti Jerusalema a ve West Bank, ale nebyla hlášena žádná zranění.

■ WASHINGTON

Po skončení "studené války", kdy byla ohniskem pozornosti Evropa, přenesl prezident Clinton svou orientaci zahraniční a hospodářské politiky na Dálný Východ.

Clinton vidí v Asii — kde americký obchod je o 51% větší než se západní Evropou — nejvýnosnější území pro rozšíření amerického exportu a pracovních míst.

"Proto je to nanejvýš důležité pro prezidentovu domácí agendu," řekl státní sekretář Warren Christopher Kongresu minulý týden (Zahraniční politika presidenta byla totiž kritizována pro nedostatek určitého směru).

Podkladem pro nový důraz na Asii je také změna základny pro americkou národní bezpečnost — od nebezpečí sovětského komunismu pro hlavní obchodní partnery v Západní Evropě ke Clintonově důvěře, že síla Ameriky vyrůstá z jejího hospodářského zdraví.

Clintonovo časování ukazuje nový důraz na Pacifik. Ještě než pojedje v lednu do Evropy na summit NATO, bude Clinton hostit vůdce čtrnácti hospodářství z okraje Pacifiku — t.zv. Pacific Rim - v Seattlu v polovině listopadu,

což bude začátkem utvoření "nové pacifické obce".

Je to sice ještě poněkud mlhavé, a jsou tu jakési zájmové konflikty mezi Austrálií, Brunej, Kanadou, Čínou, Hong Kongem, Indonésií, Taiwanem, Thajskem a Spojenými státy.

A zatímco střed zájmu schůzky je ekonomický, jsou tu otázky bezpečnostního napětí v místech jako je Korejský poloostrov, kde aspirace Severní Koreje v oboru nukleárních zbraní hrozí Jižní Koreji a mohly by zatáhnout U.S. do války.

Clinton řekl v neděli na NBC "Meet the Press": "Jaký útok na Jižní Koreu je útok na Spojené státy."

■ CHICAGO, IL.

Bezplatná lékařská péče o chudé je šlechetná, ale když takový ctizádostivý cíl není dobře promyšlen, vyvine se z něho "finanční múra", jakou se stala Medicaid. Vydání za Medicaid rostou tak rychle a jsou tak obrovská, že státy musejí snižovat výdaje na jiné programy, jako jsou školy aby mohly zaplatit účty za Medicaid. A v Illinois peníze nestačí, takže lékaři a jiní musejí čekat týdny nebo i měsíce, než dostanou úhradu. Ale změna systému má velké překážky.

Pouhé množství účtů a papírů pro 1.4 milionu illinoisických recipientů dala vznik byrokracii, která se pomalu pohybuje a odporuje změnám.

Nikdo nechce za Medicaid víc platit, a jedna z příčin, proč pod medicaid dostávají pacienti tak špatnou zdravotní péči, je nízká úhrada lékařům. Ti nejlepší lékaři si mohou víc vydělat jinde.

A každý rok výdaje stoupají, a státní rozpočty rostou.

Od prvního rozpočtu na Medicaid v Illinois v r. 1966, se jeho částka znásobila 54-krát na \$4.8 bilionu ve fiskálním roce 1993, čímž se platí zdravotní péče za 12% obyvatel státu.

Israelští policisté klopýtali jeden přes druhého, když se pokoušeli zvládnout demonstrátory v centru Jerusalema po zranění předního rabína a zabití jeho řidiče.

Udělejte vašim doma radost v tomto roce
a předplaťte jim Hlasatel.

Pro vás je to mnohem snadnější než pro ně.

Naše zprávy jsou pořád aktuální.

Pomůžete jim a nám také.

CENY PŘES MOŘE V U.S. DOLARECH:

Denní a Nedělní	Nedělní pouze
• 3 měsíce \$ 45.00	\$26.00
• 6 měsíců \$ 84.00	\$45.00
• 12 měsíců \$150.00	\$78.00

Czechoslovak Daily Herald

DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935
Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (In US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$30.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$28.00	6 months \$55.00	\$33.00
12 months \$80.00	\$50.00	12 months \$99.00	\$60.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce nemusi vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo skracovat zaslané články. Zaslané rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS
In US Dollars

3 months \$ 45.00	\$26.00
6 months \$ 84.00	\$45.00
12 months \$150.00	\$78.00

Žena Efraima Ayubih, řidiče, zabitého při útoku Arabů blízko Hebronu, líbá při pohřbu jeho tělo, oděné do rubáše.

Rusko-japonské...

Jel'cin povedal, že počas jeho návštevy bude podpísaných okolo 17 zmlúv, poukazujúc tak na široké spektrum spolupráce. Počiatočný výrok pred odletom z Moskvy vyvolal síce drsné reakcie z Tokia, japonský premiér Morihiro Hosokawa však už viaceráz naznačil, že vzhľadom na ruské vnútropolitické problémy nemieni robiť na Jel'cina v otázke štyroch ostrovov príliš veľký nátlak. Hosokawa nie je v zahraničnej politike veľmi skúsený a územný spor je príliš senzitívny nato, aby sa vydal počas prvých rokovaní na neznáme územie. Operatívnym slovom trojdňovej návštevy Jel'cina v Tokiu bude zrejme výraz "neskoršie". Na nevyriešený, 50-ročný konflikt však poukazujú nacionalisti v oboch krajinách, a vláda v Tokiu podmieňuje svoju ekonomickú pomoc Moskve od pozitívneho vývoja v spore. Zároveň ale sa Japonsko, na čele s Hosokawovou novou koalíčnou vládou, nechce v dôsledku príliš váhavého postoja izolovať od ostatných štátov skupiny G-7. Zo sľubenej 5 miliardovej pomoci Japonska dostalo Rusko zatiaľ síce len necelú desiatinu, avšak Tokio sa podieľa na podpore demokratizačného procesu v Rusku prostredníctvom rôznych medzinárodných organizácií. Napokon, japonské hospodárstvo má nepochybne záujem na zlepšení ekonomických vzťahov, a to osobitne na energetických zdrojoch v severoázijskej časti Ruskej federácie. A na druhej strane skutočnosť, že Boris Jel'cin sa napriek prudkému spádu udalosti v Moskve a v celom Rusku odhodlal predsa len do Tokia cestovať, odmietnuc návrh Hokokawovej vlády, aby návštevu tentokrát odložil, podčiarkuje, aký význam pripisuje ruský prezident vzťahom s touto krajinou. Plánovaná ekonomická deklarácia, ktorú majú spoločne podpísať obaja najvyšší predstavitelia, predpokladá kooperáciu vo viacerých oblastiach — konkrétne v hospodárstve, obchode, vede a technológii. Okrem toho mieni Tokio ponúknuť Moskve svoje skúsenosti v makroekonomike ako i finančných a priemyselných reformách.

Mnohí západní pozorovatelia vyslovili údiv nad tým, či je pre Jel'cina teraz výhodné opúšťať jeho krajinu, práve v čase rýchleho spádu udalostí. Jel'cin ešte pred odletom zdôraznil, že nemá obavy pred ďalšou rebeliou a že situáciu má pod kontrolou. Počas jeho neprítomnosti preberie väčšinu prezidentských právomocí premiér Viktor Černomyrdin.

■ WASHINGTON

Kudzu, importovaný zločinný plevel, ktorý často udusí stromy v jižních lesích, může obsahovat extrakty, které přemáhají touhu po alkoholu.

Výzkumníci v Harvard Medical School, zaujatí prastarým čínským používáním kořenů kudzu k léčení alkoholismu, zkusili směsiny z této rostliny na křečcích, silně ovlivněných alkoholem a zjistili, že hlodavci dobrovolně dali přednost střízlivosti.

Dr. Bert L. Vallee z Harvardské lékařské školy řekl, že výtazku z kudzu "se již staletí používá v Číně a Japonsku k léčení alkoholismu."

"Udělají odvar a pijí to jako čaj," řekl.

Výzkumníci použili neobyčejného zvířete, které má obrovskou chuť a schopnost požívat alkohol — syrského zlatého křečka, řekl Vallee. "Tito křečci by raději pili alkohol než vodu," řekl. Shledal také, že po požití směsiny kudzu křečkové okamžitě snížili chuť k pití alkoholu o víc než 50%. Požívání odvaru kudzu nemělo žádný vliv na chuť k jídlu a zdálo se, že to nepůsobilo otravu v systému zvířete. Ted' zkoušejí výzkumníci směsinu kudzu pro otravný účinek na jiných zvířatech. Je naděje, jak řekl Vallee, že droga bude hotova pro klinické zkoušení během jednoho roku.

■ MOSKVA, Rusko

Návrh Borise Jel'cina vyhnout se předčasným prezidentským volbám je správný, protože volby by mohly oslabit jeho autoritu v kritické době, kdy ruská nová ústava vejde v platnost, jak řekl jeden jeho starší pobočník.

Jel'cin také získal podporu minis-

Denni Hlasatel 3

10. listopadu 1993

terského předsedy Viktora Černomyrdina pro svůj plán zrušit červnové volby. Černomyrdin řekl, že postoj presidenta je postoj "muže vysokých morálních norem a zodpovědnosti."

Jel'cin řekl vydavatelům ruských novin, že je proti volbám, které určil na 12. června a řekl, že chce zůstat v prezidentském úřadě, dokud jeho pětiletý termín nevyprší v r. 1996, a že nebude znovu kandidovat.

Kritikové říkají, že tento nový plán ruší slib ruskému lidu a že má přichut' autoritativní vlády; poukazovali také na jeho zákaz několika stran tvrdé linie a na jeho snahu mít kontrolu nad sdělovacími prostředky.

Avšak Clintonova administrace zůstala pevná ve své podpoře Jel'cina.

■ MOGADISHU, Somálsko

Generál Mohamed Aidid varoval americké vojáky, aby se nevraceli do ulic Mogadishu. V neděli řekl, že Mogadishu je klidné, a že jejich přítomnost na ulicích by mohla vyprovokovat nepokoje. Americké posily proudily do Somálska po boji 3. října, v němž bylo zabito 18 Američanů. Jejich hlavním úkolem je chránit americké a cizí vojáky.

Aidid, obviňovaný z útoků, v kterých zahynulo na tucty udržovatelů míru, řekl Společnosti národů, aby odtáhla ze Somálska, že její humanitární snahy degenerovaly v krvavou vojenskou kampaň proti jeho lidu. Kritizoval americké posily a těžké zbraně a žádal, aby UN propustila zbývajících 43 Somálců, včetně tří jeho vysokých pobočníků, kteří byli chyceni 3. října při oné smrtelné přestřelce.

CZECHOSLOVAKIA ELIGIBLE FOR NEW "GREEN CARD" LOTTERY

Czechoslovakians are eligible to win a "Green Card" from the 55,000 that will be awarded in a new U.S. immigration lottery. Winners and their spouses and unmarried children under 21 will receive a Permanent Residential Visas, also called "Green Cards", which allow you to live and work permanently in the U.S.

You can participate in the lottery if you were born in Czechoslovakia or are married to or, in some cases, a child of a person born in Czechoslovakia. You must have a high school diploma (or equivalent) or two years work experience in certain jobs.

You are eligible to participate wherever you are living — even if you are in the U.S. illegally. You may enter if you have other petitions pending, such as a relative petition or an employer's petition. You do not need American relatives and you do not have to show that you have a particular amount of money or speak English.

To participate in this lottery, you must complete certain required papers called "Registrations" and file them with the U.S. State Department. The State Department will then select the winners by chance.

Entries that do not meet specific format specifications will be rejected. Also, there will be a one-month registration period, as yet unannounced, in late 1993 or early 1994 and applications not received in time will be disqualified.

The Immigration Act of 1990 created these so-called visa lotteries as a means to make Green Card available to people adversely affected by the Immigration and Nationality Act of 1965. Natives of countries from which immigration has been lower than 50,000 during the last five years are eligible to participate.

The lottery makes no visas available to natives of so-called high admission countries. The act does not specify which countries fall into that category, but natives from Dominican Republic, Jamaica, Canada, Vietnam, India, Great Britain, Taiwan, Korea, Mexico, El Salvador, China and the Philippines probably will not be allowed to participate.

Natives of a single country can win no more than 7% of the available Green Cards.

By Mark A. Ivener
Immigration Lawyer

(Mr. Ivener is a Los Angeles lawyer who focuses his practice solely on immigration matters. He can be reached at (310) 477-3000.)

— Oznámení úmrtí —

S hlubokým zármutkem v srdci oznamují svým přátelům a známým smutnou zprávu, že mi zemřel můj drahý manžel a otec, pan

SIMON J. VERES

obydlí Chicago, Illinois

Zemřel v neděli 7. listopadu večer ve věku 69 let. Narodil se v Kamenné Porubě v Československu a v této zemi žil 57 let.

Pohřeb drahého zesnulého se bude konat ve středu 10. listopadu 1993 v 8:30 hodin ráno z kaple pohřebního ústavu Svec a synové, 6227 West Cermak Road do chrámu Páně Svaté Anežky, 2651 So. Central Park Ave., Chicago. Mše svatá bude v 9:30 ráno a odtud na hřbitov Matky Boží Sedmibolesíně.

V zármutku zde zanechává:

Maryann Veres (rozená Alexa), truchličí manželka;

Michael J. a Charles J., synové;

Pauline a zesnulý Kornei Veres, rodiče;

bratránci, sestřenice a ostatní přátelé zde

i v Československu

Bližší informace 708-484-2050 nebo 312-242-2027

Nemůžeme rozumět dějinám minulých 100 let bez znalosti Marxe.

Právě tak nemůžeme být opravdu vzdělání bez znalosti Bible. Vliv Bible na člověka má dlouhého trvání, protože tato kniha existovala nějakých 2,000 let před Marxem (jak ukazují svitky Mrtvého moře — Dead Sea Scrolls). Dnes, kdy Marxovy ideje jsou v neúctě po celé zeměkouli (kromě amerických škol), prodej Bible předčí prodej všech jiných knih. Kvůli jejímu místu v historii nemůžeme ani začít rozumět anglické literatuře, historii, filosofii, umění, nebo dokonce i vědě, bez alespoň nějaké znalosti Bible.

Anglická Bible — Authorized Version z r. 1612 — dala samu formu obrátům a tkanivu anglického jazyka.

"A little bird told me" (Malý ptáček mi řekl).. "The blind leading the blind" (Slepý slepého vede) ... "my brother's keeper" (strážce mého bratra) ... "the patience of Job" (trpělivost Jobova) ... "safe and sound" (bezpečný a spolehlivý) a "voice crying in the wilderness" (hlas volajícího na poušti) — všechny tyto fráze jsou z verze King James. (I fráze "warp and woof" - doslova: osnova a útek) - obraty a struktura jazyka (Leviticus 12:48, vztahuje se na podklad oděvu.)

J. H. Gardiner, anglický profesor, na přelomu století vysvětlil, proč je tomu tak.

"..Bible ze všech knih je nejdůkladněji vetkána do myšlení a jazyka anglicky mluvících lidí. Neexistuje žádná jiná kniha, o které je možno říci, že po mnoho generací byly s ní stejně obeznámeny všechny společenské třídy.

Tato znalost byla na výši, právě když jazyk nabýval své permanentní formy. 17. a 18. století daly konečný charakter anglickému jazyku, a bylo to v těchto stoletích, kdy Bible byla knihou celé domácnosti (i se služebními)."

A protože Bible byla "household book", většina slavných proslovů a literárních děl posledních 300 let ukazuje intimní znalost této knihy.

Patrick Henry volně čerpal z Bible frazeologii pro svou slavnou řeč "Give me Liberty or give me Death" (Dej mi svobodu nebo smrt). Když použil fráze "having eyes, see not, and having ears, hear not," (Majíce oči, nevidí a majíce uši, neslyší), kvotoval z Jeremiáše 5:21; slova "a snare to your feet" se několikrát opakují v knize Přísloví "to be betrayed with a kiss" (být zrazen políbením) ovšem naráží na Jidáše; "the battle is not to the strong" je vzato z knihy Kazatel 9:22, a jeho "Gentlemen may cry peace, peace, ale není žádný mír" je vzato skoro doslova z Jeremiáše 6:14 - atd.

Jiný velký americký řečník — William Jennings Bryan, the Silver-Tongued Orator of the Platt — byl jednou tázán, jak se stal tak velkým řečníkem. Jeho odpověď byla: "Každý den čtu kapitolu z Bible."

A když Abraham Lincoln přednesl svou "Gettysburg Address" na zakončení parafrázoval předmluvu z Wycliffova překladu anglické Bible. Wycliffe napsal: "Tato kniha je pro vládu lidu, lidem a pro lid — Tato kniha je pro vládu lidu, lidem a pro lid." Vliv Bible je také možno vidět ve spisech téměř všech větších anglických a amerických básníků od Shakespeara po Longfellow.

Jako význačný harvardský historik Samuel Eliot Morison řekl svým studentům, "Téměř každý anglický nebo americký význačný spisovatel je dlužníkem Shakespeara a Longfellowa.

"Autorizovaná verze není pouze velkou knihou zdroje duševní zkušenosti anglicky mluvících národů; je pokladnicí prostých, pichlavých slov a silných, "svalnatých" frází, krásných v sobě samých a s dlouhodobými asociacemi, které máme tendenci nahrazovat hladkými slovy, kterým chybí pádnost, nebo otřepanými frázemi". Dále řekl studentům, že jestli chtějí být dobrými pisateli či spisovateli, potřebují číst Bibli.

Morison věděl, o čem mluví. Jako autor dvaceti knih — mezi nimiž jsou Oxford History of the American People, John Paul Jones: "Sailor's Bibliography, a Admiral of the Ocean Sea — Morison byl snad nejlepším spisovatelem historie v tomto století.

Celá kategorie vědění nemohou být správně pochopeny bez znalosti Bible. Západní umění od třetího do pozdního 19. století odráželo biblická témata a motivy. Obrazy jako "Útek do Egypta" od Giotto, Da Vinciho "Poslední večeře", Michelangelův "David" a malby na stropě Sixtinské kaple, a Bruegelův obraz "Slepý slepého vede", nemohou být pochopeny bez znalostí biblických historek, které je inspirovaly.

Západní filosofie je také z velké části založena na hebrejském myšlení, tedy na Bibli. Staré rčení, že "všechna západní filosofie je řada poznámek k Platovi" je jen z poloviny pravdivé. Jak před sto lety argumentoval anglický básník Matthew Arnolds, je zavázána rovnoměrně "hellenismu" a "hebraismu". Řekové na příklad měli pouze cyklickou představu o historii. Byla to Bible, jak poukázal Arnold Toynbee, která nám dala lineární pohled na historii, jenž, bere v úvahu ideu pokroku a budoucích investic, což jsou myšlenky, které člověka osvobodí od tyranie přítomnosti.

Headmaster Peterson poznamenal, že velcí řečníci jako Abraham Lincoln (vlevo) a William Jennings (vpravo) si volně vypůjčovali z Bible, a byli s ní důkladně obeznámeni.

Náš právní systém je také založen na Bibli. Jinak proč by bylo Desatero přikázání za hlavou vrchního soudce Spojených států?

William Blackstone se často odvolával na Písmo ve svých Commentaries on the Laws or England a Chief Justice Joseph Story řekl, že "Bible je základnou 'zvykového' práva — Common Law."

Toto je jeden z důvodů, proč Epištola k Římanům — Pavlovo velké právní pojednání o tom, jak Bůh může ospravedlnit nebo sprostít viny člověka, který je vinen — byla mnoho let povinným čtením na Harvard Law School

Víc než sto let nedovolovaly americké soudy, aby manžel a manželka u soudu svědčili jeden proti druhému. To bylo založeno na biblickém pojetí, že muž a žena jsou jedno tělo (Genesis 2:24), a že svědčit jeden proti druhému se rovná obviňovat sebe sama ze zločinu.

Pojem dvou svědků pochází z Bible (6. kniha Mojžišova — Deuteronomy — 17:6; rovněž tak praxe mít 12 členů poroty, kteří původně představovali 12 apoštolů, soudících 12 kmenů Israele).

Naše politické instituce vyrostly nejen z dlouhých a těžkých zkušeností, ale také z praxe používat biblických pojmů ve vládě.

Když prorok Nathan odsoudil Davida za jeho hříchy s Bathshebou a následující vraždu Uriáše Hittaitského — a žil, aby vypověděl tu historii — znamenalo to obrat v dějinách lidstva. Ve světě orientálních despotů, kterým bylo rutinou zabíjet lidi jen proto, že se jim nelíbilo jejich vzezření, David, ten velký král a válečník uznal, že i on podléhá zákonu.

Západní člověk na základě toho přišel na myšlenku konstituční monarchie a republiky. Jako to říká vlivná kniha božského Samuele Rutherforda Lex Rex: "Zákon, ne princ, je králem."

Co bylo - to již není

Sokolská myšlenka zakladatelů Sokola, bratrů Tyrše a Fugnera, obražející se nejenom ve všesokolských sletech, ale hlavně přímo v životě těch, kterým se stala vlastní, spojovala nejkvalitnější část našeho národa pod praporem národního sebevědomí. Nezastávala žádný zvrhlý nacionalismus, ale poctivé vlastenectví, které zemi i jejímu lidu bylo vždy ku prospěchu.

Naposled se u nás naplno mohla sokolská myšlenka projevit v osudném roce 1948, aby byla vzápětí doslova zadupána do země gardami rudých milicí Klementa Gottwalda. Tehdy ještě alespoň část národa pocítovala svoji sounáležitost se zemí, která byla jejich domovem. Následná léta komunistické totality to vše dokonale zabíjela. Krásné sokolské heslo "NI ZISK, NI SLÁVU!", naplňované čistým vlastenectvím, bylo zapomenuto a navrch se prodralo sobectví a mezilidská nenávisť proletářského internacionalismu. Tedy prvky lidského negativismu, které komunisté uměli tak zdárně rozvíjet.

Jak se však ukazuje, ani náš současný sametový režim dvou Václavů, Havla a Klause, není myšlenkám vlastenectví, jejichž nositeli byli sokolové odjakživa, příliš nakloněn. Spíše naopak! Snad proto také zde doma sokolská obec stále ještě silně stagnuje a nerozvíjí se tak, jak by si zasloužila. V tom se projevuje i morální propad společnosti, důsledek mnoha let nesvobody.

Dokáží se ještě naši lidé, zvláště ti mladší, ještě vůbec někdy vrátit k oněm krásným ideálům, které by mohly pomoci vyvléct naši zemi ze zmaru, do kterého byla zatažena? Nebo již zcela ztratili schopnost žít jako kultivovaní lidé?

Jaromír Thuma, Praha

účasť a zadostiučinění, říká zákon a z těchto řádek lze jen těžko vyčíst, že by se schylovalo k masovým monstrprocesům. Ostatně tento levicový strach ze soudních přelíčení je pouze výrazem strachu ze sebe samých, neboť dějiny komunistických stran jsou přímo posety soudruhověražděným bojem o koryta. Hnací motorem budování komunismu byl strach — báli se však nejen nestraníci straníků, ale i partajníci mezi sebou.

Potíž je v tom, že komunistický režim používal pro svůj samochoďný ničitel'ský pochod dějinami rafinovaně zvrhlých metod, které průběžně činily z obětí viníky. Například skutečnost, že k volebním urnám se v období komunistického režimu dostával — z těch či oněch důvodů, to je právě ten zvrhlý trik — devětadevadesátiprocentní zástup občanů, je stínem, který bude padat na jakýkoli pokus o namalování čáry za minulostí. Dlužno dodat, že viděno takto schválený zákon onou čarou za minulostí není, spíše však konkrétním začátkem, z něhož lze vycházet.

Obavy, které spojují schválení zákona s případným honem na čarodějnice, vycházejí z předpokladu, že většina dnešních občanů České republiky krvelačně touží po pomstě, která by se ventilovala na komunistech.

Je to představa stejně absurdní, jako je ve své podstatě absurdní fakt, že komunistická strana — po všech zločinech, které nově přijatý zákon konečně alespoň popisuje a zaznamenává — vůbec ještě existuje.

Ovšem tato absurdita může mít v zemi, kde lidová moudrost varuje před opětovným chozením se džbánem pro vodu, rovněž své meze. Jednu z nich si stanovili (a hned také překročili) sami komunisté, když zabránili, společně se svými stoupenci projednání a přijetí zákona o protikomunistickém odboji ještě v bývalém Federálním shromáždění.

Dějiny jsou — v tomto smyslu — posety nejen nekonečnými ukázkami vynalézavosti komunistického režimu, co se týče ničení všech předchozích civilizačních výdobytků a zločineckých způsobů, jakými se udržovali u moci, ale jsou zároveň naprosté neschopností uznat alespoň částečně vlastní vinu či snad podíl viny. Zákon o protiprávnosti komunistického režimu je — když už to nešlo jinak, než zákonnou normou — prvním dokladem, který jinými slovy říká: bylo toho zapíráání a vykrucování už dost!

Od 1. srpna, kdy zákon vstoupil v platnost, tedy nejde o vyhledávání viníků a volných luceren, nýbrž mělo by jít o svědomité zamyšlení nad tím, či je jaká vina. Jinou má bezesporu komunistický bachař s inteligentním kvocientem nižším než automatická pračka a jinou vinu za příslušnost ke zločinné organizaci má mladý kariérista, který se vecpal do komunistické strany koncem osmdesátých let, protože chtěl tzv. "pouze" dělat svou práci a nepřiznal si zároveň, že se v ten okamžik stává — v plném slova smyslu — soudruhem například takového Klementa Gottwalda.

To je ovšem ona morální stránka věci, která se v postkomunistickém duchovním prostředí, ochuzeném o vytříbené etické normy, prosazuje jen ztěžka. Nicméně — pro všechny případy je v zákonu zabudován paragraf 5, pozastavující promlčecí dobu trestných činů v období komunistického režimu, který dává možnost všem, aby se obrátili, jde-li skutečně o tak závažnou věc, na soud. Tři a půl roku ona promlčecí doba už běží, což je jediná výtka, která by se ohledně zákona o protiprávnosti komunistického režimu, mohla legitimně vznést. Že to totiž trvalo tak dlouho, než byl přijat.

vrcholní státní představitelé. Jejich "soukromá jednání" budí naopak podezření, a těch již bylo nepočítaně. Proč tedy fabrikovat další? — Ani parlamenty nejsou tou správnou "hyjtou" či "hospůdkou". A referendum si naše vládnoucí garnitura nemůže dovolit, když v otázce zachování Československa se jí zdálo být zbytečné a nákladné. Nezbyvá tedy, naivně řečeno, než vyzvat české i německé občany, aby si o věci se sebou i mezi sebou porozprávěli a dali najevo rozhodnutí, kterého by si byli nuceni všimnout jejich poslanci a vlády.

Avšak i toto je víc z oblasti zbožných přání než z reality, takže nakonec bude asi nejlepší, dát ten úkol poslancům a vladařům, s termínem: Do voleb! — jinak by nesměli znovu kandidovat. A to bychom zírali, jak by práce na plánu česko-německého řešení "odsejpala"!

Ale teď úplně vážně, byť i všechno shora uvedené bylo tak míněno: Myslete, že by bylo moc hloupé či nemožné, zřici se únavných i bolestných reminiscencí na sousedskou minulost, když se jedná o budoucnost?! O budoucnost s novým sousedem?! TOTO Německo JE přece nový soused? A TATO Česká republika JE rovněž nový soused. Když by si každá ze stran ponechala své názory, osobní i historické vzpomínky, mohly by si — při okamžitém otevření hranic, zrušení cel a při zachování občanství — stanovit třeba tříletou prověřovací dobu pro fungování "nadčárového" mechanismu, který by mohl být průběžně vylepšován.

Ale co kdyby si německý obrozený silák nechtěl nechat nějaké české "prověřování" líbit? I to je možné. Pak by nám nezbyvala než "osamocená samostatnost" (což by byl můj typ), anebo slovanská náruč, kterou tak důvěrně známe, i když jen ve stalinském provedení. Tam bychom sice "nezašli" jako při německém řešení, ale "zašli" bychom jinak. Je přece jedno, v čem se kostka cukru rozplyne, zda v kávě nebo v čaji. — Jenže v západní Evropě by snaha o takové řešení zburcovala zájem sousedů našeho souseda! Je to ochrana velmi nepřijemná, zvláště když z praxe víme, že i eventuelní smluvní záruky zde nemusí nic znamenat. — Upřímně řečeno, vždyť ani Německo nemá absolutní jistotu, a musí být velice "hodné" směrem nahoru, kam naše oko nedohledne, protože v těch sférách jsme vnímáni jen číselně, jako jedna z mnohých směnných hodnot, zatímco ve vztahu k Německu nebo Rusku jsme přece jen jakýmsi partnery.

Když se z úvah vrátíme do této hodiny a dne nové éry a nového dělení světa mezi staronovými partnery, neukazuje to jinak, než se snažit o domluvu tam nebo onde, tak nebo tak. Budíž nám "útěchou", že v obchodu s národy nejsme podřadné zboží, jakým je mnoho jiných a větších subjektů v tomto rapidně zmenšeném a globálně přiotráveném světě.

Nezbyvá než aktualizovat básnickovu výzvu: "... jenom vůli všichni máme rovnou!". Je to meta skoro nedosažitelná, ale stoprocentně záchranná, budeme-li se chtít (nebo muset) pro něco rozhodnout. Ale rychle, než bude rozhodnuto za nás!

Jestli je pravda, že v rámci nové Jalty či Malty nás již kdosi opět předhodil Východu, budou mít co chtěji....

Stručné dějiny národa českého v slově i obraze od dob pradávnych až do sametové revoluce 17. listopadu 1989

Zpracovali: Profesor Ant. Novák, F. Bulín, obrazy K. Vítek za spolupráce profesora Jeništy a j. z ministerstva školství a národní osvěty.

Cena předplatného \$10.- končí 1. prosince t.r., cena dalšího předplatného \$12.-

První dějiny vyšly v roce 1946 tajně bez souhlasu ministerstva informací a byly na popud Dr. Feldsteina, redaktora "Práce", zabaveny a distribuce zakázána, ježto bylo v nich uvedeno, že Vlasovci pomáhali při Pražském povstání a legionáři bojovali proti bolševikům v Rusku. S rekapitulací - doplněním podle nejnovějších průzkumů a skutečností, na př. Židovské město v Praze, celosvětový kongres sionistů a průběh jednání, husitské války, Bílá hora, Československá republika, protektorát Čechy a Morava, pohraniční Němci, prezident Hácha a jeho vláda, Benešova vláda v zahraničí, Pražské a Slovenské povstání, příjezd kočické vlády, historické skutečnosti 22. února 1948 krátce před a po , exil - seznam zahraničních bojovníků za svobodu národa z komunistického područí podle publikační činnosti jednotlivců, spolků a pod.

Objednávky a předplatné zasílejte šekem na adresu nakladatele:
Ing. Martin Šesták, Skupova ul. 41, 320 05 Plzeň
Czech Republic

Objednejte jak pro soukromou potřebu, tak i pro české sekce v místních knihovnách za cenu předplatného.

CZECHOSLOVAKIANS ARE ELIGIBLE IN THE NEW 55,000 GREEN CARD LOTTERY

This opportunity is available to anyone born in
Czechoslovakia, or married to, or, in some
cases, the child of a person born in
Czechoslovakia. Those born in
certain other countries
are also eligible.

PLEASE CALL 1-800-860-9939 or WRITE
FOR A FREE INFORMATION PACKAGE
ABOUT THE NEW
1994 GREEN CARD LOTTERY

AMERICAN VISA SERVICE
Suite 660
3325 Wilshire Blvd.
Los Angeles, CA 90010

Nový román

BĚDA PORAŽENÝM

NAKLADATELSTVÍ EMILA ŠOLCE, Spol. s ruč. omezeným

Posadili se vedle těchto hrobů a přemýšleli. Každý byl pohřížen ve své myšlenky. A myšlenky jich všech byly stejné. A když někdo z nich kladl nějakou otázku, rozuměli mu na půl slova a odpověděli mu, nikdy se nemýlíce, ráz na ráz.

“Kdy to všechno skončí?”

“Nikdy!”

“Myslíš?”

“Jak pak se to má skončit?”

“Ach, já nevím.”

“Jdou nějaká vojska?”

“Jak mohou jít vojska? Armády není.”

Umlkli.

Kapaly zvučné kapky oblevy do temných louží na bílé pláty hrobů a v dáli šumělo a zvučelo město, blyskající světly.

A zde bylo ticho, teplo, vlhko a zapáchalo tu tlením.

K obědu, okolo tří hodin, když hřbitov utichl, když odešli hrobaři a hlídač, přiblížily se srdnatě dvě dívky k jejich hrobce. Mírné, pružné a tiché dívky v černých šatech a s černými uzlíky v rukou.

Tak mnoho jich chodilo na hřbitov v tyto dny: sester, nevěst, milenek a přítelkyň.

Chodily na drahé, čerstvé hroby.

A tyto dvě jsou: Kát'a a Valja. Přinášejí oběd.

První přistupuje k hrobce Valja, Kát'a stojí na stráž.

“Lelo!” volá jej tiše. Chlad hrobky dýše jí mřížemi do tváře. Tam dole září červená tečka věčného světla. A kolem panuje temno, temno...

Po schodech někdo tiše leze. Svou postavou zastínil věčné světlo a hled, bledá tvář s namodralým odstínem nemocného obličejce zjevila se u železného mřížoví.

“Lelo!”

“Valjo!”

Co si mají říci? Není slov. — Když on ležel na hromadě šatstva, vymyslel si tolik něžných slov, našel mnohé, co by bylo potřebí říci a hle, uviděv tato růměnná líce, rozpálená chůzí a rozčilením, tyto veliké oči, — neřekl ničeho.

Vždyť to jsou dvě světy! Svět mrtvých, a svět živých.

I jí jest tak teskno a tak jest jí ho líto. Což pak jest to ten červenolící, veselý Lela, kterého ona znala, kterého ona milovala?

“Můj milý, drahý, laskavý Lelo, jak jest mi tebe líto! Jsi zdrav? Ochraňuj tě bůh!”

“Jsem zdrav,” pravil Lela temně.

Ach, to není to, ne to, myslí si on a tesknota svírá jeho srdce a ani neví, raduje-li se z příchodu dívčiny čili nic.

“Jak jest ve městě?”

“Stále stejně. Zatýkáni, prohlídky, popravy.”

“Hledali nás?”

“Ano.”

“A není slyšeti ničeho?”

“Nikoliv.”

Přichází Kát'a, aby vystřídala Valju. S touto jde to lehčeji. Mluví o matce a o otcí. Jest mu nyní prostší a dražší, a také jí vždy milovaná, vždy drahá tvář bratrova připadá ještě dražší, jak jest tak bleďa, chorobna a namodralá.

“Přinesla jsem studené maso a toto jest slepice. Zde pět vajec a tady máš v papíru sůl, hled', at' si ji nerozsypeš. A tohle jsou “boží milosti”, které ty tak rád. Zde máš hrneček mléka. Hrneček zítra mi vrátíš. Zde jest cukr a skýva chleba. Můj milý, přinesla bych i více, ale nésti to jest tak strašné. Všichni rudokvardějci hledí na nás tak podezřívavě. Včera chtěl nésti tatínek. Kam pak on by došel. Hned by mu to vzali. A nám to projde. Ale jak na nás koukají. Fuj! Protivní katani!”

“A co maminka?”

“Nic, jest zdráva. Byla prohlídka. Jak je t'ala, to bylo výborné! Počkej jen, hochu, zachráníme tě. Najdeme oblek a listiny a odjedeš k tetě Zině do Charkova.”

“Milá drahá Kát'o, co si ty nevymyslíš!”

“A víš-li, že na trhu není chleba, ani mouky. Mezi lidem panuje rozčilení. Jak jim ženské na trhu nadávaly! Bylo tam celé pobouření.”

“Začínají prohlédati?”

“Ano,” vždyť to vše vidí. Když byla u nás prohlídka, ztratily se mi naušnice. Víš, ty s brilianty. Tatínkovi taška na doutníky a ještě tři lížičky. Nu, at' si! Jen když nás nechají na pokoji. Bylo tak strašně!”

“Jaké naušnice?”

“Ty, co mi tatínek daroval, pamatuješ se. Nosila jsem je zřídka...”

“Aj, někdo jde. Bud' zdrav! Na shledanou milý Lelo!”

Jak hodná jest ta sestřička!

Ona mizí za cypřišemi aleje a Lela opatrně vsunuje přinesené věci do hrobky.

Přichází hlídač zapálit lampičku. Jest s nimi smluven. Nezradí jich. Jest mu 96 let. On se jen dobromyslně usmívá a pozoruje mládež, jak jí chutná.

“I život i smrt,” praví, “vše pohromadě”.

“Dědečku, chceš vajíčko?”

“Ale kam pak, jen si sami jezte, dejte mi jen váš čajníček a já vám přinesu vařící vodu.”

“Ano, ano!”

I život i smrt. Vše pohromadě. Dědeček má pravdu...

Duňša se lichotí a snaží se polaskati svou milou slečnu. Jest plna toho nejpřímnějšího soucitu v hoři, které zachvátilo celou rodinu Semeonových. “Dovolte, milá slečinko, já vám uložím koláče. Proč byste mně, milá slečinko, nesvěřila doručiti tutó zasilku? Donesla bych ji bez oddechu. A hled'te, jak pohoda jest špatná a při tom bláta, že si až kaloše zkazíte!”

“Ne, Duňša, nikoliv, my si to uděláme samy.”

Kát'a i Valja rychle oblékají se v předsíni. Venku padá mrazivý déšť. Zakabonilo se a na zem kanou velké, horké slzy. Po okenních sklech stékají kalné kapky a za nimi tiše se pohybují černé větve košatých akátů. S moře vane vítr. Vlhký a chladný — —

Jak těžce jest jim tam asi v té studené hrobce! Jsou tam již šestý den. Šestý den v hrobce na hřbitově. Hrůza! Pane na nebi, a kdy to vše skončí!

“To jest zasilka pro Alekseje Aleksandroviče?” strojeně se usmívajíc, táže se Duňša.

“Ano — Ne, to jest jakýmsi chudým hladovějícím uprchlíkem z Petrohradu.”

“A jak slouží zdraví Alekseji Aleksandroviči?” táže se Duňša, nevšímajíc si nevinné lži Katiny.

“On — A já nevím vlastně Duňša, jak bych to mohla vědět! Co dorážíte?”

Obě dívky vycházejí.

“Mně ta tvoje Duňša se náramně nelíbí,” praví Valja na ulici.

“Ne, ona, zdá se mi, že jest nám oddána. Pravda, jest zlodějka. Nosí moje punčochy, moje prádlo, ale co dělat, všechny to vlastně činí.”

“A ty nevíš, že Kolju Změjčina prozradila kuchařka? Jak jest to divně, stará kuchařka, která u nich sloužila osm let. Rudokvardějci jí slíbili tři ruble, aby jim ukázala, kde Kolja jest schován.”

“Za tři ruble?”

“Ano, za tři ruble.”

“Jaká hrůza! Může-li pak se věřiti lidem! Já však myslím, že Duňša

Dej to bůh, ty znáš, Kát'o, to strašné heslo, pamatuješ se, viděli jsme je na plakátě továrenských dělníků, které nesly ženštiny: “Vojna proti všem.” A ona se uskutečňuje. Všichni jsou našimi nepřáteli. Jak jest to strašné. Hle, tento drožkař, znám ho, tolikrát mě vozil do gymnasia, i on mě zná, a já se ho nyní bojím. Pozdravuje mě.”

“Dobrý den, Savelji,” přívětivě pravila drožkařka.

“Ne, nepojedeme! Ano, já se bojím, kdo jest on, jest s námi nebo s nimi?”

“Zdá se, že s nimi. S nimi jsou všichni,” zádumčivě praví Kát'a. “Jejich hesla jsou tak svůdná. Oni si vykládají svobodu jako osvobození od práce a povinnosti, rovnost jako srovnání bohatých s chudými, oloupením bohatých. Oni nyní žijí v palácích, ztravují se lépe

než-li my, mají mnoho peněz a nic nedělají. Jak mají odolatí té svůdností? Ale až nepostačí pro všechny paláce, až bohatství bude rozebráno a nebude více možností někoho oloupiti, až budou muset obírat jeden druhého, co potom?”

“Vojna všech proti všem,” odpověděla Valja

“Ano, jak jest to však hrozné a není východiska! Jak strašno a těžko!”

V tento den jim zvláště bylo trapno jíti na hřbitov. Možná, že tato nálada byla vyvolána nepohodou. Sníh pod vlivem paprsků jižního slunce jež tyto dny jasně zářilo, již rozlál, ulice a hlavně staré vyježděné silnice vedoucí ke hřbitovu byly pokryty černým blátem.

Vlažný vítr vál poryvy a nesl s sebou slaný, silný zápach moře, a v šumu města, zvonění tramwaye a křiku bylo slyšeti, jak moře hučí monotonně a hrozivě.

Zdálo-li se jim to jen, anebo bylo-li tomu tak skutečně, někdo za nimi slídil.

Bezvousý mladík, v šedivé čepici sražené do týla a šedivém pláští;

BĚDA PORAŽENÝM

Nový román

NAKLADATELSTVÍ EMILA ŠOLCE, Spol. s ruč. omezeným

tak mnoho jich chodilo po ulici, těchto šedivých lidí se slunečnicovými jádry v ústech; s tímto však potkaly se jen dvakrát.

Šel vzadu, tu jich dohonil, tu zůstával zpět. Pojala je hrůza.

Dívky šly oklikou. Stály nějaký čas, jakoby čekaly na tramway a pak šly dále.

Mrazivé chvění zachvátilo Kát'u.

"Máme jít dále, anebo vůbec nechodit? Cítím, že nás špehují," pravila k Valje.

"Hlouposti, víš, že "oni" jsou nyní drzí. Možná že za námi slídí, ale to jen tak. My vyjdeme na cypřišovou alej, a tam nebude nikoho."

"Víš co, přidružíme se k tomuto pohřbu a půjdeme vzadu. Tak to bude méně nápadným," pravila Kát'a.

A obě šly za pohřebním průvodem pohybujícím se zvolna ke hřbitovu. A bylo jim teskně. Na jejich srdcích ležela strašná tíha, a život se jim zdál tak ponurým nepotřebným a ničeným, jako život jednodenního motýla.

IX.

"Lelo, to's ty!" Lela je očekával u mřížovi hrobky.

"Co jsem se načekal! Jak přicházíte pozdě! Myslí jsem, že vůbec nepřijdete. Jaká jest dnes pohoda! A u nás v bytě jest strašně vlhko a zapáchá!"

"Zapáchá!" s hrůzou chvějícím se hlasem opakuje Kát'a.

"Ano, páchne to mrtvolami; dřívě nepáchlo, ale nyní, když se oteplilo, páchne. Země roztála — jest děsně. Když mám hlad, zvedá se mi od zápachu žaludek!"

"Milý Lelečko, tak se rychle najez. Odpusť, že jsme se tak opozdily, avšak nám se dnes zdálo, že nás špehují."

"Špehují!"

"Ano. Já to ovšem nevím určitě. Nebylo by snad lépe, kdybyste uprchli? Ve vesnicích, zdá se, nastal už klid."

"Dobře. Dnes v noci se rozhodneme. Přines mi zítra peníze na cestu, 300 rublů."

"Milý Lelo, k tete Zině — do Charkova uprchni!"

"Ano — Dobře, kdybych měl dokumenty. Nu ano, tady jest s námi důstojník, možná že on je zaopatří."

"Lelo, můj drahý, dovol, já ti vlasy pohladím."

"Nedotýkej se mně, Kát'o, zdá se mi, že se mě uchýtil hmyz."

"Ach, milý Lelo!"

"No, co dělat, dá bůh zítra. A jak maminka?"

"Stále stejně, drží se."

"Hled' ji uklidnití. — A zavolej Valju, bojím se, aby vás nezpozorovali."

I s Valjou tento den se lehčeji rozmlouvalo. Mluvili něžně, od duše. Zpočátku dlouho mlčeli. Lela pohlížel dlouho mřížovím na Valjinu od deště mokrou a ruměnnou tvář, na veliké, živé oči, i nalézal v nich, vždy se smějících, nový rys, hluboký ženský stesk. Takový výraz, myslil si Lela, měla asi Marie, když poslouchala Krista. Upjatě tesklivý, truchlivý a milující.

"Milý Lelo, tys hrdina!"

Poprvé Valja, nazvala jej hrdinou po tom, co se studenti vrátili, ničeho nevykonavše.

Lela se trpce usmál. "Jací pak jsme hrdinové, všechno přišlo v niveč!"

Avšak Valja počala vášnivě mluvit a v tichém zdrženlivém hlase zvučelo přesvědčení.

"Nikoliv, Lelo, historie řekne, že, když Rusko hynulo pod ranami nepřátel, když lid, ztrativ národní uvědomění a sveden nízkými výhodami, kráčel pod jařmem rabstva, vy, důstojníci, studenti, gymnasté a kadeti, zápasili jste do bezmocnosti jedině proto, abyste zachránili Rusko. Vám postaví pomníky!"

"Dostí, Valjo!"

"Ne, Lelo, jest tomu tak! I když budu umírat, nezapomenu na vás v této hrobce na hřbitově!"

V hlase Valjině bylo slyšeti tajné štkání. Veliké oči byly plny slz. A co stéká tak tiše po ruměnné lici? Je to slza anebo dešťová kapka? Milá dívka!

Odešly...

A ještě dlouho pocíťoval Lela srdečné teplo jejich něžnosti — —

Tiše zněly hlasy v ponuré hrobce. Nemohli mlčeti dnes, když snad zítra v noci odejdou. A všichni schvalovali plán útěku. Nyní strážej jsou již tak bedlivé. Vesnicemi možno projít v noci. Velké stanice, kde jest prohlídka dokumentů, nutno minouti, obejít. Důstojník odejde dnes v noci a vynasnaží se, aby sehnal dokumenty. Jest zapotřebí dostati jen razítko, to ostatní vše se napíše.

"Pane na nebi!" vzkřikl Váňa Borovkov, "je-li možná, že my zítra uvidíme slunce a moře? A budeme dýchat svěží vzduch?"

"Ach, nechce se mi dokonce ani tomu věřiti," namítal student, žid Mojžíš Kaptor, "nemohu věřiti, že budeme na konec svobodni."

Svoboda! Ach, jak po ní toužili! Oni, kteří před rokem nosili po městě rudý prapor s tímto svatým slovem. Vzpomínka na tyto šílené dny radostí je uchvátla. Je-li možno, že tomu tak bylo! Svoboda! Je-li možno, že jejich ruce tiskly ruce dělníků a vojnů a jejich mladé hlasy slévaly se ve společné hymně svobody?

"Jak ji nyní oceňujeme," pokračoval zádumčivě Kaptor, "tak jako oceňujeme celý svět, i slunce, i moře, i vzduch, který můžeme dýchat plnou hrudí, velikými doušky. Soudruzi, přátelé, ještě jeden den. Přetrpíme to. Jaké jsou to velkolepé dívky, vaše sestra a její přítelkyně, jak spanilá a smělé! Bůh jich neopustí."

"Ano, vždyť jest Bůh! Neopustí nás i on?" pravil Borovkov, hledě s výčitkou na obraz vzkříšení.

A Lela vzpomněl si na Dadianiho, Kolju Změjcina, sestru Xenii a mnohé a mnohé jiné. Vševědoucí a Všemocný je opustil. Proč? Možná, že toho jest třeba. Jsou nevyzpytatelné cesty boží!

Lampička v hrobce se tiše míhá a červené stíny poplašeně běhají po světlém obličejí a bílém rouchu Kristově. V soumraku hrobky vystupuje hrůza. Jim se zdá, že kromě jich tři živých jest v mohyle ještě někdo čtvrtý. Ne živý a ne mrtvý — avšak strašný, který je může slyšeti, který je může slyšeti, který může znáti jejich myšlenky. I zdá se jim, že tento čtvrtý se směje. Směje se tam pod těžkými plotnami šedého mramoru a smích jeho zvučí tak zlobně a jedovatě.

"Ha, ha, ha!" Jakoby on, dřívě tak mlčenlivý, býval je dřívě zachraňoval a nyní si to rozmyslí. "Chcete uprchnouti? Ha, ha, ha. Mně jest tak veselo s vámi. Ha, ha, ha. A vy mě chcete opustiti? Ha, ha, ha. Zůstaviti samotného."

Jak protivný jest to smích!

"Slyšíte, Kaptore?"

"Co? Někdo se směje. Zle se vysmívá. Zlým, stařeckým smíchem. Slyším."

"Tak jest to pravda, Kaptore?"

"To se vám jen tak zdá!"

"Avšak vám se to také zdá?"

"I mně," dokládá tiše Lela.

"Jestliže jemu se to zdá, i mně, i vám," snaží se klidným hlasem mluvit student, "tedy nám všem se to zdá, a pak se to nazývá hromadnou hallucinací."

"Ale po tomto vědeckém termínu není nám lehčeji!"

Sílí je jedině jasná a radostná myšlenka, že zbývá jim jen den, a noc, pouze čtyřadvacet hodin!"

Tento čtvrtý se skrývá v úzké štěrbině mezi náhrobkem, a stěnou hrobky, jest strašně tam pohlédnouti, jest strašně se hnouti!

"Ha, ha, ha! Den a noc, až naprší, den a noc, ha, ha, ha!"

X.

Míha snesla se s moře a spustila se dolů. Moře utichlo a nehučelo. Vzalo na se temně šedivou barvu a tiše šplouchaly jeho vlny s línou zádumčivostí, rozlévajice se s kypícím šumem po písku. Bylo chladno a vlhko. V noci byl lehký mrazík a bláto povyschlo. Bylo jasně viděti na ulicích koleje, vybrázděné ekypážemi.

Kát'a a Valja, vyšly dřívě než obyčejně. Podařilo se jim získati tři dokumenty, které nesly i peníze, a bylo jim lehké a radostné v duši. S nadějí v jasnou budoucnost kráčely ke hřbitovu. Hle, hřbitovní alej!

Jak tichá a smutná jest dnes. Vršky cypřišů tonou v choulící se mlze. Silnice téměř nezměkla a ostré koleje zraňují svými okraji nohy.

Jaké strašné stopy viděti na cestě, jako by od automobilu, od nákladního automobilu!

Ano, tady jsou jeho stopy. Přímé, široké, se zářezy od koles. Opět byly asi hromadné popravy, automobil přivezl mrtvá těla.

Mají-li jít dále?

Pohřeb již se asi skončil, není tam nikoho.

Dívky kráčeji opatrně a schovávají se za šedivými holými pní cypřišů. Na cestě jest pusto. Nikdo nejede v tomto mlhavém počasí na daleký hřbitov a nikoho nepohřbívají.

Cesta zatáčí, a již jest viděti šedivé kamenné sloupy se zlatými kříži na bronzových koulích a mezi nimi železná zamřížovaná vrata.

Ne, neujeli. u vrat stojí automobil.

Námořník v černé uniformě a v čepici s pentlemi jest zaměstnán automobilem.

Mají-li jít dále?

Pokračování příští středu

NORTH AMERICAN FREE TRADE AGREEMENT (NAFTA) WOULD BE DISASTROUS FOR 3RD DISTRICT

Fighting For Jobs: Report No. 1

Economists on both sides of the NAFTA debate do agree on one thing — if Congress passes NAFTA, American manufacturing jobs will be lost to Mexico.

In fact, according to the Manufacturing Policy Project, Illinois would be hit harder than all but four other states. They predict Illinois would lose 306,000 production jobs.

It's important to note that since 1979, the United States has lost close to 3 million manufacturing jobs — many to Mexico.

Right now, just south of our border, you will find over 1,600 U.S. manufacturing plants employing Mexican workers.

Why did these American plants move there? The average income per person in Mexico is only \$2,400 per year. Also, there are low safety and environmental standards.

NAFTA will make it easier for more American businesses to cross the border.

The White House acknowledges that "some" Americans will lose their jobs, but they promise increased money for job retraining. No matter how much we spend, we have, despite our best efforts, failed to find a way to adequately retrain hard working middle class citizens.

According to the American Society for Training and Development, 40 percent of the people who lose their jobs each year do not

find a new job for at least twelve months. Those that do find a reduction in their paychecks. Former manufacturing workers find themselves making 20 percent less, and former auto and steel workers making 30 percent less. Besides reduced pay, these new jobs usually have greatly reduced benefits.

Losing a job and then earning less at a time when the bills of the middle class come

due — buying a home or sending children to college — is devastating.

Now those supporting NAFTA argue that, overall, more jobs will be created for

Americans than lost. Even if that is true, which is highly doubtful, this part of the country will lose. The newly created jobs will likely be in the South and West.

For those that do remain here, NAFTA will put the workers in those jobs in the position of having to take less pay for more work because a low paying job is better than watching it get transferred to Mexico.

Illinois already suffers because it is not as attractive a place to invest as other parts of the country. We rank 49th out of 50 in new small business growth.

"NAFTA, if passed, will speed the end of the middle class. It's bad for the American dream."

(Úvod ke zprávám

B. Lipinského,

kteřé budou otištěny

anglicky) —

děpodobně na jihu a na západě.

Pro pracovní místa, která tu zůstanou, NAFTA způsobí, že dělníci v nich zaměstnaní se budou muset smířit s menšími platy za víc práce, protože nízkopracené místo je lepší než místo, které se stěhuje do Mexika.

Illinois již teď trpí, protože není tak atraktivní pro investice jako jiné části země. Jsme na 49. místě z padesáti ve vzrůstu maloobchodu. NAFTA nás udělá ještě méně atraktivnějšími pro investice než je Mexiko.

NAFTA, bude-li schválena, urychlí konec střední třídy. A to je špatné pro "American Dream".

NAFTA will make us less attractive for investment than Mexico.

NAFTA, if passed, will speed the end of the middle class. It's bad for the American dream.

Důkazy o vznešenosti návrhů a jejich prosazování našim kongresmanem Billem Lipinskim:

LOCAL PRINTERS BREATHE EASIER AFTER WINNING A ROUND AGAINST FOREIGN THREAT

Fighting For Jobs: Report No. 2

Would you be surprised if the United States government decided to have American money printed in another country?

Well, printing food stamps is like printing cash. When I found out earlier this year that our government was going to allow other countries to print American food stamps, I couldn't believe it.

Food stamps have become a second currency in this country. Not only would printing them in another country impose significant security risks, but in addition, it would cause hundreds of Americans to lose their jobs.

As it turned out, the United States Department of Agriculture, the agency responsible for food stamps, was planning to reverse the policy which prevented food stamps from being printed outside the United States.

On July 14th, I contacted Secretary of Agriculture Mike Espy to detail my concerns. Shortly afterward, Secretary Espy asked the Director of the U.S. Secret Service for his reaction

to the issues I raised in my letter.

On August 30th, the Director responded by writing "that the foreign production of food stamps may greatly increase the risk of misappropriation or counterfeiting." He went on to write, "We feel an amendment to the U.S. Department of Agriculture's request for

proposals that restrict competition for the production of food stamps to the Continental United States is necessary."

On September 29th, Secretary Espy wrote to inform me that his Department would require that all food stamp coupons be printed in the United States.

And so it goes.

Note: The contract for printing food stamp coupons

is currently held by the American Bank Note Company which manufactures the stamps in two locations: Horsham, Pennsylvania and Bedford Park, Illinois — here in the 3rd Congressional district. The plant in Bedford Park currently employs 250 people.

Hudba z domova

České nakladatelství *Amabile* uvádí 2 nahrávky — *Vánoce v katedrále* a *Kde domov můj*. Na první nahrávce je pěvecký sbor *Bona Vita*, orchestr a varhany ze staročeského kostela a kaple. Obsahuje hudební folklór v duchu Vánoc za řízení Martina Strejce.

Druhá nahrávka je věnována slavnému českému zpěvákovi *Eduardu Hakenovi*. Obsahuje sólový zpěv, sbor *Bona Vita* a osobní vzpomínky Eduarda Hakena z jeho mládí a pěvecké kariéry.

Perfektní dárek k Vánocům a pro sběratele české hudby.

Cena kazety US \$ 8.00.
Vánoce v katedrále jsou už na CD za US \$ 12.00.
Poštovné \$3.00 do 4 ks.

Objednávku a platbu zašlete na adresu:

Zdeněk Fencl
1A Agassiz Avenue
Belmont, MA 02178
USA

Dodávka trvá 3-4 týdny.

"Thanks for saving our members' work." Congressman Bill Lipinski (center) receives a big thank you from Carmen Cambino (right), President of Chicago Plate Printers Union and Ken Johnson (left), Vice President of Chicago Graphic Arts Union.

Na stránkách některých novin se dá stále větší prostor kosmopoliticky laděným názorům, které odvádějí Čechy od existenčně nutného národně vlasteneckého citění. Vedle toho jsou jim útlocitně ohleduplnými argumenty vštěpovány sebevražedně ustupující až pokorné postoje k životu národnostních menšin a cizích etnik, které pronikly do českých zemí. Všeobecně krásné myšlenky o humanitě a lidské všeláscce se totiž ukáží jen jako snivé snahy nepředvídací následky při střetu s realitou. Pokorné postoje k sobeckým přáním cizorodých etnických skupin jsou předznamenáním okleštění práv českého národa. Jejich propaganda v úsuku vede k oslabování národně vlastenecké výbavy ve světonázoru Čechů a ve svých důsledcích bude působit proti životním zájmům českého národa. V celé své historii český národ zažil více nebo méně otevřené, ale často úspěšné tendence přizvít se na jeho úkor od cizinců. Po těchto zkušenostech by každý Čech měl sám prohlédnout, kdo a s jakým cílem se snaží ochromit dějinnou paměť jeho národa. Dnes se kořistnické a i mocenské zájmy přistěhovalců do českých zemí maskují na první pohled hezky vypadajícími idejemi humanistického internacionalismu a vzájemné lásky. Pod jejich povrchem však kritický pozorovatel objeví skryté sobectví, nacionalismus a šovinismus, které čekají na příležitost, aby mohly propuknout v plné síle.

Češi jsou přesvědčováni o nezbytnosti uznávání a podpory "všelidských hodnot" v sebeurčovací tužbě národnostních menšin apod. Tyto ideje nejsou českému národu neznámé a má s nimi své trpké zkušenosti. Jakmile cizí etnické skupiny dosáhnou podílu na politické moci v české státnosti, pak si začnou jednosměrně diktovat svoje zvláštní práva narušující základy svébytnosti českého národa. Typicky český příklon k abstraktní humanitě vede vždy k jeho konkrétní naivitě. Historie i současnost podává o tom své důkazy. Zpočátku se nikdy nevidělo nic špatného na sebeurčovacích projevech národnostních menšin a etnických skupin, přestože jsou jen hosté na českém historickém území. Začínají vždy se zdánlivě mírnými přáními na získání vlastních kulturních a politických spolků. Pak se však jejich požadavky stupňují a chtějí práva na vlastní úřední řeč, na vlastní školství a na konec začnou odůvodňovat svůj nárok na vlastní území. Závěr jejich úsilí o sebeurčovací práva tak končí snahou o rozbití historického českého územního celku. To vše již český národ zažil s německou a polskou menšinou na pražské II. světové války a v 50. letech s etnickou skupinou Řeků, kterým na svém území poskytl azyl. Obecně řečeno — **odstraňováním pseudodiskriminace územních hostů se dospěje k faktické diskriminaci původního národa na jeho vlastním území. K tomu by nikdy nedošlo, kdyby územní hosté opláceli humánností domácnosti obyvatelstva vůči nim. Pak by totiž územní hosté žádná zvláštní práva pro sebe nepožadovali a přizpůsobovali by se životu hostitelského národa. Konkrétně řečeno**

— příslušníci jiných národů a etnik, jestliže chtějí žít na území Čechů, pak se musí přizpůsobit české kultuře, řeči a zvyklostem.

Etnickou skupinou, která se zatím velmi usilovně snaží přizvít se na majetku a práci Čechů, jsou tzv. Romové, podle rozšířenějšího označení — cikáni. Před II. světovou válkou bylo v českých zemích napočteno 226 cikánů (podle soupisu zahájeného v roce 1927 a dokončeného v roce 1930 bylo v Čechách 30 na Moravě a ve Slezsku 196 cikánů), na Slovensku 30.626 a na Podkarpatské Rusi 1.357 cikánů.) Koncem II. světové války nebyli v Čechách téměř žádní cikáni. Později se cikáni do Čech dostávali především ze Slovenska a z východních částí Evropy. Podle tehdy vládnoucích představ byl jejich kočovný a příživnický způsob života omezován a očekávalo se, že se cikáni přizpůsobí zvyklostem českého národa a nebudou v něm působit jako rušivý element. Tomuto záměru se však většina cikánů nepodřizovala. Jejich usídlování v českých zemích vždy provázelo příživnictví. Zatímco před II. světovou válkou bylo jejich příživnictví pronásledováno na základě zákona, který ukládal povinnost evidence cikánů a zapovídal kočování bez zvláštního povolení, tvoření tlup, apod., po válce pak bylo jejich příživnictví téměř tolerováno. Proto také ve větší míře táhli do českých zemí, zneužívali ohleduplnost Čechů a ve smyslu úvodních pasáží tohoto článku — tam, kde jim Češi ustupovali, tam cikáni své sobecké požadavky stupňovali.

Většina cikánských rodin je tzv. sociálně nepřizpůsobená. Jejich

příslušníci řádně nepracují a enormně zvyšují počet kriminálních činů v českých zemích (např. na kriminalitě mládeže se podílejí téměř 30% počtu nebezpečných násilnických činů, spáchaných vlastně dětmi, což je děsivé při rozšíření cca 1,5% cikánů v celkovém počtu obyvatel). Také si pod pohrůžkami násilí a lži vynucují invalidní důchody, na které by jinak objektivně neměli nárok, ale vyhovuje to zcela jejich touze po bezpracných příjmech. Přehnanou ohleduplností jsou cikáni na úkor Čechů zvýhodňováni v dalších sociálních opatřeních. "Dělání" dětí je jedním z významných zdrojů obživy cikánských rodin, protože příspěvky jsou progresivně poskytovány na více než 1-3 děti, které jsou v české populaci obvyklé. Česká mladá manželství čekají na státní byt velmi dlouhou dobu nebo se zadluží na družstevní výstavbu, ale cikánům jsou byty přidělovány okamžitě nebo si je sami svévolně obsazují, protože se odpovědní pracovníci národních výborů obávají, že při odmítnutí bytových požadavků cikánů, cikáni ohroží jejich životy a zdraví. Přestože je v cikánských rodinách většinou vždy někdo doma, jsou jim přednostně umístovány jejich děti do přeškolních zařízení, aby byly živěny ze státních prostředků.

V současné době jde troufalost cikánů tak daleko, že chtějí výuku vlastního jazyka v českých školách a již vytvořili "romskou" politickou stranu. Činnost takové strany však může být jediné tehdy prospěšná, jestliže ovlivní podrobení se cikánů způsobu života Čechů, přiměje je řádně pracovat a důsledně bude pomáhat likvidovat jejich zločinnost. Jinak nutně bude sklouzávat mimo zákon pro rozvracení republiky. Cikáni jsou v Čechách územní hosté, mají právo se žít poctivou prací a nemají mít žádné zvláštní výhody. Jestliže chtějí pěstovat svůj lidový folklor a vyučovat vlastní řeč, musí si všechny náklady na takovéto a podobné činnosti zaplatit ze svého. Kdo z nich nepracuje, nemůže dostávat žádný sociální příjem a ani přídatky na děti, jejichž progresivní poskytování by mělo být omezeno na maximálně 3 děti. Když se cikáni dopustí trestných činů, musí být spravedlivě trestáni, jako každý jiný a nebude omluvou jejich zvláštní mentalita. Pokud se cikáni nebudou chtít přizpůsobit na českém území zvyklostem Čechů, pak se mohou vrátit tam, odkud v posledních desetiletích přišli. Jestliže by si cikáni chtěli uspořádat společnost podle svých dosavadních pravidel a nebudou se chtít přizpůsobit jazyku a zájmům národa, na jehož území se přestěhovali, pak by si nejspíše měli v dohodě s OSN najít pro sebe volné území, např. někde v Asii v blízkosti své původní domoviny.

Obrana práv Čechů na svou svébytnou kulturu ve svém územním celku je naprosto odůvodněná. Češi jsou relativně malým národem a proto tím pečlivěji si musí svá práva hájit. Vždyť i tak velké občanské společenství lidí v USA, které navíc není původem jednonárodní jako Češi, vyžaduje od příslušníků různých národností, aby si osvojili americkou národní řeč angličtinu a přizpůbili se stylu života v USA, jestliže se chtějí v občanském životě dobře uplatnit. Jazykově odlišné národnostní školy, kulturní činnosti apod. si musí platit ze svého a v každém případě musí být všechny jejich činnosti důsledně loajální k USA.

Napsáno dne 22. února 1990 v Praze.

Autorem se stávají všichni stejně smýšlející občané, kteří své souhlasné stanovisko vyjádří podpisem.

Tento článek "Budou české země Čechů", určený k veřejné diskusi, je možné dále rozmnožovat a jeho kopie s podpisy občanů je zapotřebí zasílat na adresu: Česká národní rada, Sněmovní ul., Praha 1 - Malá Strana, PSČ 116 15, jako podklad k tvorbě zákonů na ochranu české národní identity a integrity. Větší počet podpisů je možné připojovat na další listy, které se opatří názvem tohoto článku.

Pokračování na str. 11

LEVNÉ PŮJČKY NA AUTOMOBILY 6.25% APR

PINNACLE BANK

MEMBER FDIC

Berwyn Banking Center
7112 West Cermak Road
(708) 780-2025

Cicero Banking Center
6000 West Cermak Road
(708) 780-4970

Member
FDIC

CENY DO EVROPY: Nov. od \$628.00

- PRAHA - Sept., Oct. \$659.00
- PRAHA - Nov., Dec. \$628.00
- VÍDEŇ \$649.00
- FRANKFURT \$549.00
- MNICHOV \$599.00
- ŘÍM \$679.00
- PAŘÍŽ \$549.00
- LONDÝN \$459.00
- Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky do 1 měsíce pobytu \$599.00

Lodní zájezdy (cruises) za velké slevy:
2 osoby za cenu pro jednu osobu.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402
Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012
FAX 708-749-1350

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL
Cermak Road
Realty
6226 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL

Jestliže zamýšlíte prodat majetek, ohodnocuji zdarma v chigaském okolí. Procenta jsou velmi nízká, chcete-li koupit. Volejte 708-484-4800 nebo domů 708-562-7605

PŘEKLADY

IJK
Translation Service
z češtiny do angličtiny a naopak
☆☆☆
I. J. KOVAR
P.O. Box 313
Riverside, IL 60546
or call
(708) 442-7115

PRODÁ SE
Prodám loď - sailboat - za \$25,000 nebo vyměním za auto nebo za "Vacation trailer". Tel. 219-659-0938.

Naše písničky nezahynou
Půlhodinku
hudby z naší vlasti
vysílá Jerry Jirák
na stanici
WCEV 1450 AM
každou středu a pátek
v 8.05 večer.

Kde možno koupit HLASATEL:

- **Minařik Bakery**
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- **Brookfield (Minark II.) Bakery**
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- **Austin a Čermák Rd.**
Cicero — stánek
- **Prague Sausage & Delicatessen**
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- **Redakce Hlasatele**
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- **The European Village, Ltd.**
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- **Roh Oak Park & Čermák Rd.**
Berwyn — stánek
- **Čermák Rd. & East Ave.**
Berwyn — stánek
- **26th & Ridgeland**
Berwyn, stánek — nedělní
- **V New Yorku: Candy Store**
1437 - 1st Ave., New York, NY

HOMES FOR SALE
SOUTH BERWYN

Brk. 2 bdrm. raised ranch - \$120's

Brk. 4 bdrm., 2 baths \$140's
KAREN ARNDT RE/MAX CHAMPIONS 708-387-7500.

HELP WANTED

Přijmeme sílu do kuchyně na celotýdenní prac. úvazek. Bohemian Crystal Restaurant, 639 North Blackhawk Dr., Westmont. Tel. (708)-789-1981.

HELP WANTED

Hledá se žena na uklízení v bytech a kancelářích. Plat ne nižší než \$300 - \$370 týdně. Musí bydlet na předměstí Chicaga. Pokoj pro ni opatříme. Volejte (708) 393-3999.

HELP WANTED

MOTEL - MAIDS - FRONT DESK PERSONNEL. Experienced, apply in person Mon-Fri, 8am to 4pm. Must speak English. **BEST WESTERN INN**, Broadview, 1150 Roosevelt Rd.

MACHINIST - Highland Park area. Top Bridgeport hand. Must be able to make own set-ups & speak English. Tel. (708) 433-3647.

DO YOU SPEAK CZECHOSLOVAKIAN? If so we have a great opportunity for you, part time or full time. For personal interviews call Mr. Raymond at 312-594-0101.

ATTENTION BERWYN

☆☆☆ **POSTAL JOBS** ☆☆☆
Start \$11.41/hr. + benefits. For applications & info, call 1-(216) 324-5799, 7am to 10pm 7 days.

Ondruš & Syn

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří, hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic, soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen, sklad hotových prošívaných dek a polštářů z husího prachového peří z dakronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky i anglicky. Máme 56-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

• navštivte nás!

Ondruš & Syn
6533 WEST CERMÁK ROAD
BERWYN, ILLINOIS
484-1700

P.S./WASHINGTON

a weekly column by
U.S. Senator Paul Simon of Illinois

Jobs Are the Bottom Line Argument for NAFTA

Few issues have stirred fears and hopes more than the consideration of the North American Free Trade Agreement, better known as NAFTA. The basic question: Is it wise for the United States to join Canada in a trade agreement with Mexico?

I have come to the conclusion that it is. I have a statement that explains my position more fully, and I would be pleased to send it to anyone requesting it. Simply write to *Senator Paul Simon, Washington, D.C. 20510-1302*, mentioning you want it.

President Clinton and former Presidents Bush, Reagan, Carter and Nixon all support NAFTA, believing it is in the best interests of the nation. It is rare for all of them to agree on anything!

"Won't it encourage industries to move to Mexico?"

Actually it reduces the economic incentive to go there.

Right now Mexico has a tariff on U.S. products averaging between 10 percent and 12 percent; we have a tariff on their goods coming into our country of 2 1/3 percent to 4 percent. Some U.S. businesses locate in Mexico now because of the tariff barrier; that will be eliminated. A practical example: Gatorade is a product of Quaker Oats, an Illinois corporation. They sell a great deal of it in Mexico, but Mexico charges an 18 percent tariff. If NAFTA is approved, the tariff will be eliminated and the Gatorade plant will stay in the United States. If NAFTA is defeated, Quaker Oats says they have no choice but to build a plant in Mexico.

"How can President Clinton be correct in claiming that NAFTA approval will bring in 200,000 jobs to the United States in the first two years?"

U.S.-made cars now pay a 20 percent tariff going into Mexico. The U.S. manufacturers say they will sell \$1 billion more in cars and auto parts the first year. They estimate that conservatively that will mean 15,000 more U.S. jobs. My guess is that 2,000 of those will be in Illinois.

Caterpillar of Peoria says that NAFTA will mean 1,200 more U.S. jobs.

Nutra-Sweet of the Chicago area sees a large market increase and more Illinois jobs.

Sundstrand of Rockford says it will mean more U.S. jobs for them.

IBM believes they will experience substantial growth in U.S. jobs. And the list goes on.

The Corn Growers Association believes that NAFTA will increase the price of corn 20 cents a bushel, also helping pork, beef and soybeans.

The huge majority of economists believe that NAFTA will create jobs in the United States.

"How can we compete with Mexico's low wages?"

In 1992 we sold \$5.4 billion

more to Mexico than they sold to us, one of the few countries where we had a trade surplus.

Our big trade deficits are not with low-wage nations but with high-wage nations. Japan being the prime example. Industries generally locate where there is a highly trained work force, not low wages.

"What would happen if we turned NAFTA down?"

Mexico is unlikely to sit and twiddle their thumbs and smile. My guess is that they would enter into a free trade agreement with Japan. That would mean that instead of a drop of 20 percent tariff on U.S.-made cars, the drop would be on Japanese products. Hondas would pick up sales in Mexico, which has the world's fastest growing economy. Chevrolet sales would sink. Instead of dropping the tariff on Caterpillar products, Mexico would drop the tariff on Komatsu Ltd., Caterpillar's Japanese competitor. Japan would be a big winner and jobs would be lost in the United States.

Other reasons for favoring NAFTA include environmental factors, the illegal immigration problem and foreign policy considerations.

But the bottom line is that if we go ahead, both the United States and Mexico will benefit.

DO YOU HAVE PREVIOUS EXPERIENCE IN A PRINTING SHOP???

ARE YOU MECHANICALLY INCLINED?

• INSERTERS • PRINT OPERATORS

Our modern facility located just off the Eisenhower Expressway with public transportation nearby seeks hard working individuals to earn a good wage. We offer medical dental insurance for you and your family, paid vacation, paid holidays, paid sick days, a retirement plan (401K), free life insurance, and more. Excellent advancement opportunities. Must be able to speak, write and understand English.

Please call Personnel Dept. 1-708-449-2800

CREATIVE AUTOMATION

220 Fencil Lane

an equal opportunity employer

Hillside, Ill.

Vážený pane poslanče,

Váš otevřený dopis ze dne 3.7.1992 pro redakci týdeníku *Republika* je velmi potřebný. S podobným kritickým pohledem na dění v naší zemi je nutné informovat všechny občany a všemi možnými prostředky, aby se konečně probudili ze "sametové" hypnózy. Mnoho lidí bylo zmanipulováno k odporu proti tiskovinám, které nešíří proročnické výklady skutečností nebo dokonce lži a nepodporují snahy osob, které se dostaly k moci. Lidé musí vědět, kdo kým opravdu je a jaké skutečné cíle sleduje. Zatímtní vývoj ukazuje, že budoucnost české státnosti je opět vážně ohrožena jako po Bílé hoře nebo roce 1938.

Pan Václav Havel a řada dalších politických snaživců zřejmě slouží protičeským zájmům. Váš výčet jejich hrubých chyb není úplný. Přesto, každá z nich měla být podnětem k jejich odvolání z pozic, které umožňují závazná politická a hospodářská rozhodnutí. Například pro rozbíjení státní suverenity a ohrožení existence národa do budoucna, at'

— vrážením klínů do národní jednoty Čechů, Moravanů, Slezanů a v podstatě i Slováků (přisahal na Československou republiku a za žádných okolností neměli doporučovat zrádcovským separatistům, aby si vybojovali autonomii Moravy — UJEP, Brno, začátek roku 1990; iniciovali a pak se licoměrně jakoby smířovali, že se Slovensko odtrhne — léto 1990; předtím odhalili své úmysly v tvorbě symbolů rozpadu státu — pomlčka v názvu apod.)

— vlastizrádným řešením otázek národnostních menšin a etnických skupin (připouštění rozpínání agresivních, českému národu nepřátelských menšin může v budoucnu znamenat další oklešťování českého území — viz Sudety a Těšínsko; aktivita Němců nejen v pohraničních oblastech a Poláků na Ostravsku vede k poněmčování a popoľšťování, jako se s nátlakem dělo od 18. stol.)

— ničením zbytků národní hrdosti, tvůrčího optimismu a vědomí vlastní síly Čechů (vemlouvají Čechům pocitu méněcennosti vůči technicky rozvinutějším společnostem a viny, že si dovolili chránit svou vlast vůči německým porobitelům a prostě jen přežít následný sovětský diktát; tím a ekonomickými zásahy ubíjejí českou podnikatelskou iniciativu pro samostatné projekty rozvoje národního hospodářství a již vmanévrovali Čechy do role služebníků vůči cizincům; v nejjednodušší formě to vidíme ve stále se rozšiřujících německých názvech obchodů — snad by měl být přijatý zákon o ochraně češtiny na českém území)

— zanedbáváním dobrých kontaktů s Čechy v zahraničí (Češi mimo

vlast ztrácí pocit, že mají stále svou původní domovinu, o kterou se mohou kdykoli opřít; dramatický je případ Čechů — Slezanů v Kladsku a Slezsku, kteří byli tvrdě popoľštěni, ačkoli jsou původním obyvatelstvem)

— výprodejem rozhodujících prvků struktury národního hospodářství namísto jejich usilovného využití (čeští podnikatelé kdysi začínali téměř z ničeho a přesto dokázali v 19. stol. a za 1. republiky dosáhnout světové úrovně a v mnohém ji předstihnout; nyní i zanedbané provozy jsou alespoň něčím, co lze umem a pílí rychle rozvinout; za příklad hospodářské zrády může sloužit případ podniku Rakona, který byl prodán za zhruba polovinu svého ročního obrátu a k tomu zpracovával suroviny z více než 70% domácích zdrojů, případ Škoda atd.)

— antihumánní humanitou k protinárodním silám, zločincům apod. (prolitá krev a utrpení obětí amnestovaných a dalších zločinců padá na hlavu těch, kteří nechtějí před nimi chránit slušné občany)

by každý z nich v opravdu demokratické společnosti nesetřval "ani minutu" na důležitých místech společenského řízení. Podařilo se jim naprosto rozplznout hranice mezi dobrem a zlem. Dobré činy zůstávají více než kdy jindy bez odměny a zlo proti životu českého národa přestalo být odsuzováno. Dokonce jeho strůjci dosáhli vysokých počtů a jidášských odměn. Mrzký podíl na minulé i nynější kořisti z destabilizovaného národa mohou v klidu užívat a dále nemravně rozmnožovat. To má zničující vliv na chování snad 80% populace, tj. těch, kteří se nechají vést společenským životem "za ručičku", ale nikdy si to nepřipustí, zvláště, utvrzuje-li je v tom manipulující propaganda a nebýt slušný se vyplácí. Proto je zapotřebí, aby se co nejvíce lidí a zvláště vy, poslanci, naučili hodnotit činy podle důsledků, ke kterým vedou a všechny poměřovaly, zda skutečně vedou k blahu českého národa.

Pavel Vyskočil

PS: Jedinou nadějí, jak udržet relativně silně Československo pohromadě a vytvořit předpoklady jeho územní stability, bylo přesvědčit nyní především Slovaky, že jsou s námi jedním národem ve vyšším smyslu. To znamená, že jsme všichni jednotným středoevropským slovanským národem a Češi, Moravané, Slezané a Slováci jsou jeho nedílné součástí. V tom případě není podstatný název tohoto národa a ani odlišný vývoj jeho částí. Dodatečně s námi státopravně spojení Slováci, cítící se součástí většího národního celku, měli uznat s hrdostí Prahu i za svůj symbol státní moci vůči světu a českou státnost i za svou historickou tradici.

Jaromír Thuma, Praha

Bakelitová zastávka

Pravidelná linka kyvadlové dopravy mezi Brnem a Vídní. Letní podvečer. Z Vídně autobus odjíždí přesně dle jízdního řádu. Většinou v něm sedí turisté, kteří si vyjeli do sousedního sídelního města, pokochat se pestrostí obchodů a obchůdků i krásou historických památek. Mnohé z pamětihodností se vážou i k historii naší rodné země a i na vývěsních štítech mnohých obchodů jsou jména majitelů, které mají výrazně český původ. Autobus vyjíždí a většina dlouhou celodenní štrapáci unavených turistů brzy usíná v jeho pohodlných křeslech.

Zádrhel přichází na hranici. Český celník objevuje v zavazadlovém prostoru řadu zavazadel, budících podezření. Zprvu se s nimi nikdo nehlásí. Až ve chvíli, kdy jsou všechna zavazadla vyložena vedle autobusu na chodník a jednotliví cestující z této hromady ta svá vytřídí, hlásí se ke zbývajícím 12 velkým taškám a balíkům dvojice mladičkových cikánek. Podle zjištění celníka jsou všechna zavazadla doslova nabita kávou. Cikánečky docela drze prohlašují, že jsou to dárečky, prý pro příbuzné. Ta káva by dostačovala pro dobře prosperující kavárnu nejméně na půl roku! Kolem celníka, vyslyšejícího předběžně cikánečky, se zpovzdálí motají 3 mladíci nepřilíš důvěryhodného vzhledu. Také seděli v autobuse, vzadu, spolu s pašeračkami. Nyní se však k nim nehlásí. Řidič je zoufalý, protože i na něho padá stín podezření ze spoluúčasti. Ostatní cestující v duchu počítají zda chytí při tomto zpoždění další spoj z Brna ke svým domovům. Jen cikánky, které jsou příčinou nuceného zdržení, to nezajímá. Tváří se uraženě a stěžují si na omezování lidských práv. Po chvíli se celník dozví od některých cestujících, že ona konfliktní zavazadla nakládali cikánkám právě oni tři mladíci, když řidič odešel před odjezdem na chvíli do kanceláře dispečinku. Před celníkem se však oni tři galáni tváří ukřivděně a tvrdí, že těm dámám jen gentlemansky pomohli. Vskutku zajímavá situace.

Bakelitové krásky si po hodině vyšetřování nechává celník i se zavazadly na celníci a autobus může pokračovat v cestě. Jedou i oni tři mladíci. Nikdo jim společensví s pašeračkami nemůže dokázat. Jsou spokojeni, alespoň dle toho, jak se tváří. Zato tváře ostatních cestujících jsou chmurné. Většina z nich bude ráda chytí-li z Brna poslední spoj domů a mnozí již počítají s tím, že k domovu dorazí při nejlepším až ráno. Mladíci na zadním sedadle jsou však klidní. Co si pomyslet? Jedině

to, že obětovali své společníce, dobře vědouce, že těm se mnoho nemůže stát. Celník s nimi sepíše protokol, obsah zavazadel zabaví a pak je pustí. Podle současných sametových zákonů nemůže nic víc udělat. A ony se ke svým společníkům brzy zas vrátí. A i kdyby se nevrátily, najdou se snadno jiné. A ztráta pašovaného zboží? Podaří-li se dvě takové cesty, vyrovnají přece vysoce i takovou ztrátu. Podle řidiče se takové případy stávají dost často. Myslí si, že takové party vyjíždějí do Vídně na několik dní, několik nocí tam své bakelitové krásky nechají provozovat prostituci a pak se s nákupem atraktivního zboží, koupeného za výdělek krásce noci, vracejí, aby jej prodali různým pokoutním obchodníkům u nás. Nějak propašují zavazadla do autobusu, když musí řidič na chvíli odejít a do autobusu se natrousí odděleně, jakoby se neznali.

Kde je příčina toho, čeho jsem byl při cestě z Vídně nechtěně svědkem? Především v tom, jak zorganizoval naše hospodářství Václav Klaus svým tržním hospodářstvím bez pravidel. To nahrálo především různým podvodníkům, vekslákům a dalším nekalým živlům. Dlouho mi nebylo jasné odkud různí stánkaři po ulicích berou zboží i to, jak je možné, že jej mohou prodávat za cenu podstatně nižší, než v řádných obchodech. Nyní je mi to jasné. Jednoduše prodávají pašované zboží a při kontrole se kryjí dodacím listem na stejné zboží. Nikdo jim totiž nemůže dokázat kolik již prodali. Zboží z jednoho dodacího listu tak mohou prodávat třeba půl roku. A přitom prodávat paš. Že okrádají stát, to je nezajímavá. A toto trhové-tržní hospodářství asi nezajímá ani V. Klause. Toho zajímá jen to, že jeho zvrácené tržní hospodářství se zdárně rozvíjí. Takže si myslím, že za zdržení, které zapříčinilo to, že jsem se na místo určení dostal až k ránu, mohu vřele poděkovat našemu ekonomickému geniovi. Pokud by jej někdy historie nazvala "bakelitovým a veksláckým protektorem", nebudu se divit. A kus viny na tom má také náš sametový prezident a jeho neustálé omílání lidských práv a volání po toleranci vůči Rómům, jak vznešeně nazývá cikány. Vždyť právě na porušování lidských práv a V. Havla se ony dvě bakelitové krásky před celníci odvolávaly!

Bobříkova trpělivost

Karel Jezdinský — RFE

Podzim bývá v New Yorku nejhezčím ročním obdobím. Po nevlídné zimě a sotva nějakém jaru a po létu s vysokými teplotami a tropickou vlhkostí, přichází to pěkné indiánské léto, které někdy vydrží až do konce listopadu. Listoví v údolí řeky Hudsonu ještě než opadne, dlouho hýří nádhernými barvami. Přesto má ten podzim v New Yorku také svou kosmetickou vadu — je totiž nerozlučně spjat s Valným shromážděním Organizace spojených národů, které tu tradičně zasedá právě od toho prvního podzimního týdne a většinou pak až do vánoc. Ve městě, v němž se už beztak pohybujete rychleji pěšky než autem, se dopravní zmatek ještě umocní a zdejší občané skládají zkoušku "bobříka trpělivosti". Ten první týden ještě jakž tak ujde. Valné shromáždění schvaluje procedurální záležitosti, svou nabublanou agendu a volí většinou jednomyslně — na principu geografické rotace — své předem dohodnuté funkcionáře. Letos se stal jeho předsedou zástupce jihoamerické Guayanny. Slovenský velvyslanec je předsedou jeho sociálního, humanitního a kulturního výboru.

Následující tři týdny jsou nejhorší. Probíhá totiž takzvaná všeobecná rozprava, či spíše všeobecné řečnění — neboť tu chce něco, byť cokoli — říci pokud možno vysoký představitel každé členské země. Sjíždějí se sem tudíž králové, prezidenti, předsedové vlád, v nejlepším případě vystačí ministři zahraničí. K čemuž patří velký doprovod, ochrana a autokolony. Hodnostáři se nespokojují jen se sídlem Spojených národů v východní řeky — často bydlí v luxusních hotelích ve středu města, kde pořádají recepce a chtějí z toho New Yorku také něco mít. Autokolony smírují sem a tam a uzavírají se kvůli nim ulice. Letos by to nemuselo být tak nejhorší — bylo tu, či ještě bude — asi jen 40 hlav států či šéfů vlád. Panuje tu však zato atmosféra poznamenaná aktem mezinárodního terorismu — jakým byl v únoru výbuch bomby ve zdejším Světovém obchodním středisku. Při jeho vyšetřování vyšlo najevo, že jeho zřejmí původci, kteří tu teď právě stojí před soudem, měli za lubem ještě i jiné terče — mezi nimi právě i komplex sídla Spojených národů, v němž rovněž zamýšleli provést pumový výbuch. To možná mnohé ty vysoké hodnostáře od letošní návštěvy New Yorku odradilo. Bezpečnostní opatření se ale i tak mnohonásobně zvýšila, což sice každý chápe, ale každý tím nějak trpí. Dočasně a na neurčito byly zrušeny prohlídky sídla Spojených národů, které až dosud patřily k newyorskému programu všech turistů a návštěvníků z celého světa. I akreditovaní diplomaté se musí podrobit přísné kontrole a stále nosit nové, prý nefalšované štítky. A jen pouhé obnovení novinářské akreditace trvalo letos mnoho hodin — jak mohu dosvědčit z vlastní ztráty času. V podzemním parkovišti byl drasticky omezen počet míst. Co se nezměnilo, ba vzhledem k bezpečnostním opatřením ještě zvýšilo, je byrokracie. Generální tajemník světové organizace, bodrý Egyptan s dvojím předjmenem — Butrus Butrus Gháli — sice při svém nástupu do funkce přislíbil, že s ní rázně skoncuje a určitou snahu i projevil. Veškerá zasedání teď musí končit bez pardonu v šest hodin večer, aby se ušetřilo na energetice a přesčasech zaměstnanců. Jeho pokus zrušit řadu zbytečných oddělení ale ztroskotal na odporu jejich nevyhoditelných úředníků. V podzemí Spojených národů nejsou jen garáže, ale i tiskárny, které produkují v šesti oficiálních jazycích tuny papíru, neboť veškerá aktivita v tomto sídle musí být náležitě dokumentována. Butrus Butrus nařídil, že žádná delegace nesmí teď od žádného dokumentu dostat víc než dva exempláře. Tiskárny ale na všechny ty akce a projevy zřejmě nestačí. Právě vydaly záznamy z nějakých jednání v roce 1979 a také obšírný materiál o stavu lidských práv ve světě v roce 1986 — i když to už nikoho nezajímá. Rozum se pozastavuje také nad tím, proč úředníci, kteří už měli jednou provždy odejít do velmi slušné penze, jsou znovu najímáni jako konzultanti za ještě výnosnější odměnu.

Nikdo nechce snižovat význam Spojených národů a to zejména v době, kdy po skončení "studené války" mohly být spojenější než kdykoliv předtím. Lze také brát v úvahu, že z původních, zakládajících 51 členských zemí je jich teď 184. Jako zatím poslední letos přibýlo knížectví Andora. Spojené národy se zasloužily o to, že kdokoliv se osamostatnil anebo byl osamostatněn, v nich dostal své místo. Tím se ovšem prostor pro jednotlivá zastoupení v nich také zmenšil a nové členské země hledají po New Yorku s velkými obtížemi budovy, v nichž by mohli jejich reprezentanti důstojně sídlit. Zcela univerzální Spojené národy stále také ještě nejsou. Letošní Valné shromáždění opět zamítlo žádost o přijetí Taiwanu, ačkoliv je to jeden z nejvýznamnějších států východní Asie, který je samostatně zastoupen třeba i na Olympijských hrách. Bylo si však předem jisto vetem pevninské Číny v Radě bezpečnosti — takže i ta "studená válka" tu ještě tak trochu pokračuje. Ostatně, Spojené národy k jejímu ukončení také nijak nepřispěly — jak to řekla americká velvyslankyně u Spojených národů Madelaine Albrightová — kdyby jí byl býval svěřen úkol zadržet komunistickou expanzi, Berlínská zeť by ještě stála. Na Spojené národy je zřejmě třeba pohlížet pragmaticky a nežádat od nich víc než na co stačí. Světová veřejnost o nich nejvíce ví z jejich mírových operací a oceňuje, když mají určitý úspěch — jako třeba ve Střední Americe nebo v Kambodži. Těch operací ovšem nesmírně přibýlo a ne všechny jsou úspěšné. Všechny jsou zato nákladné. Není pochyb, jak to řekl ve svém projevu před letošním Valným shromážděním prezident Clinton, že v měnicím se světě také Spojené státy potřebují reformu. A to nejen politickou — i když ta je velmi důležitá. Jáe například o složení Rady bezpečnosti, kde stále členství stále ještě

Trapasy

František Růžička

O snaze po vytvoření sjednocené Evropy bylo napsáno již dosti a v blízké budoucnosti bude zcela určitě ještě více. Jak se však má dohodnout Evropa, když se nedohodnou jednotlivé státy. Jak se mají dohodnout státy, když se nedohodnou jednotlivé národy. Jak se mají dohodnout národy, když se nedohodnou jednotlivé politické strany. A jak se mají dohodnout politické strany, když se nedohodne ani premiér s prezidentem. Tak nějak lze uvést největší trapas z politického dění v našem státě.

Výrok prezidenta V. Havla o tom, že podpora spisovateli Salmanu Rushdiemu, kterého si pozval k osobní návštěvě je podporou hodnot spravedlnosti a práva, náležitě "zhodnotil" premiér V. Klaus. Označil výrok prezidenta jako filozofickou úvahu, která nemá absolutně nic společného s politikou a zároveň vyjádřil naději, že schůzka nebude považována jako akt namířený proti islámským zemím. Dodal také, že o návštěvě nebyl informován.

Odmítavé stanovisko k podpoře britského spisovatele obratem označil prezident V. Havel jako postoj, který hraničí se životem ve lži a přitakávání zlu. Mluvíci prezidenta následně uvedl, že o návštěvě byla vláda informována prostřednictvím ministerstva zahraničních věcí.

Tak vidíte. Jak se má dohodnout celý národ, když se nedokáží dohodnout prezident, premiér a ministr zahraničí. Nepřipadá vám to

při nejmenším jako pořádný trapas???

Jakousi tečku za celou událostí učinil svým prohlášením prezident V. Havel: "Dohodli jsme se, že se k tomu nebudeme vracet". Názor můžete mít různý. Třeba považovat to za vrchol diplomacie.

■ WASHINGTON

Prezident Clinton nabádal rodiny, aby uvažovaly o t.zv. "Living Wills", které vyhrávají, kdy má být nemocnému dovoleno zemřít, navrhuje tak, že "to je jeden způsob, jak "vyplet" některé problematické výdaje na zdravotní péči.

"Já bych rozhodně (takovou vůli) podepsal," řekl Clinton, a dodal, že o této otázce mluvil se svou ženou Hillary, jejíž otec zemřel začátkem tohoto roku po delší nemoci a mozkové mrtvici.

Bylo odhadnuto, že až jedna třetina výdajů za lékařskou péči pochází z péče, poskytované v posledním roce života.

"Myslím, že rodiny by měly myslet na "živou vůli" a měly by ji mít," řekl Clinton a dodal, že je to pro každého jednotlivce a každou rodinu rozhodnutí osobní.

"Není to něco, k čemu by je vláda měla nutit," řekl během interview v Oválné úřadovně.

odpovídá výsledkům druhé světové války a nikoliv dnešní realitě. Bylo by konečně třeba zavést funkci vysokého komisaře pro lidská práva. Za to i jiné, rozumné návrhy se přimlouvali český ministr zahraničí Josef Zielenec ve svém projevu před Valným shromážděním, který byl ovšem hlavně zaměřen na propagaci kandidatury České republiky na místo nestálého člena Rady bezpečnosti. Jde také hlavně o organizační a finanční reformu. Mělo by se vyjasnit postavení generálního tajemníka, který měl být původně hlavním administrátorem a nikoliv politickým ředitelem, který chce rozhodovat o každé krizi ve světě a posílat do ní Spojené národy. V této souvislosti došlo teď k určitému rozladění mezi Spojenými státy a Spojenými národy kolem mírové operace v Somálsku, která zřejmě překročila svůj původní účel. Jak řekl prezident Clinton Spojeným národům, Amerika bude mírové operace nadále podporovat, nikoliv však všechny a za každou cenu. Má-li jim americký lid říci své ano, Spojené národy jim musí také někdy říci své ne. Spojené státy právě splatily značnou část dluhu Spojeným národům, ale ten je třeba také chápat tak, že Spojené státy jsou nejen hostitelskou zemí Spojených národů, ale že i s tím dluhem dále přispívají plnou třetinou na všechny jejich výdaje, včetně těch mírových operací. I tu tedy mají právo žádat reformu, neboť příspěvkové kvoty jednotlivých zemí jsou založeny na jejich dvacet let starém rozdělení. Od té doby se také leccos změnilo v ekonomickém potenciálu světa a některé země by jistě mohly přispívat mnohem víc než dosud. I tak by pak Spojené státy přispívaly na všechny ty výdaje nejméně jejich čtvrtinou. Generální tajemník už dlouho hovoří o finanční krizi. Je třeba se však ptát, jak se s danými finančními prostředky zachází. Začátek letošního Valného shromáždění Spojených národů uvítala americká televizní společnost CBS zdrcujícím dokumentárním pořadem. Bylo v něm dost přesvědčivě prokázáno, že Spojené národy uzavřely smlouvy s podniky, které jim dodaly například helikoptéry a jiný vojenský materiál za nejvyšší ceny. Ten materiál, včetně těch helikoptér, se leckde obdivuhodně ztrácí. Příslušníci mírových jednotek se v zemích svého působení leckdy podílejí na černém obchodu. Korupce je běžná, ale nikdo o ní nic neví či vědět nechce. O jednotlivých vydaných položkách není ani ten nejmenší přehled a pak už ani nepřekvapuje, že někteří zaměstnanci se dali i na eskortní podnikání, v němž zajišťují různým diplomatům ženskou společnost. Zkrátka, potřebovalo by to tvrdou ruku — pořádného revizora, generálního inspektora, jak to žádá prezident Clinton, který by na to všechno dával pořádný pozor a přes různé počty udělal čáru. Ale o toho řada úředníků a diplomatů ve Spojených národech moc nestojí.